

REPUBLIC
OF
SOUTH AFRICA



REPUBLIEK
VAN
SUID-AFRIKA

Government Gazette Staatskoerant

Vol. 408

PRETORIA, 8 JUNE 1999
JUNIE

No. 20164

GENERAL NOTICE • ALGEMENE KENNISGEWING

NOTICE 1130 OF 1999

DEPARTMENT OF ENVIRONMENTAL AFFAIRS AND TOURISM

WORLD HERITAGE CONVENTION DRAFT BILL, 1999

The World Heritage Convention Draft Bill, 1999 is hereby published for public comment in accordance with section 154(2) of the Constitution of the Republic of South Africa, 1996 (Act No. 108 of 1996). Comments should be submitted in writing to:

The Director-General
Attention: Ms I Coetzee
Department of Environmental Affairs and Tourism
Private Bag X2
8012 ROGGE BAY

Comments may also be faxed to (021) 418 2582 or sent by e-mail to icoetzee@sfri.wcape.gov.za.
Comments must be received by not later than 9 July 1999.

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

WORLD HERITAGE CONVENTION DRAFT BILL

(To be introduced in the National Assembly as a section 76 Bill)

(MINISTER OF ENVIRONMENTAL AFFAIRS AND TOURISM)

BILL

To provide for the incorporation of the World Heritage Convention into South African law; to provide for the enforcement and implementation of the World Heritage Convention in South Africa; to provide for the recognition and establishment of World Heritage Sites; to provide for the establishment of Authorities and the granting of additional powers to existing organs of State; to provide for the powers, functions and duties of such Authorities; to provide for the advisory boards and executive committees of the Authorities; to provide for management zone plans over World Heritage Sites; to provide for land matters in relation to World Heritage Sites; to provide for financial, auditing and reporting controls over the Authorities; and to provide for incidental matters.

Preamble

Recognising that the cultural heritage and the natural heritage are among the priceless and irreplaceable possessions, not only of the Republic, but of humankind as a whole;

Acknowledging the loss, through deterioration or disappearance of any of these most prized possessions constitutes an impoverishment of the heritage of all the peoples of the world, and in particular, the people of South Africa;

NOW BE IT THEREFORE ENACTED by the Parliament of the Republic of South Africa, as follows—

CONTENTS OF ACT**CHAPTER I****DEFINITIONS, OBJECTIVES, PRINCIPLES AND IMPLEMENTATION**

1. Definitions
2. Enactment of World Heritage Convention
3. Objectives
4. Fundamental principles
5. Enforcement and implementation of Convention

**CHAPTER II
AUTHORITIES**

6. Establishment
7. Additional powers to existing organs of State
8. Consultation prior to establishment
9. Organs
10. Name
11. Disestablishment and revocation of powers
12. Identification and nomination
13. Powers and duties

**CHAPTER III
ADVISORY BOARD**

14. Establishment
15. Powers
16. Vacation of office
17. Resignation from office
18. Removal from office
19. Remuneration
20. Functioning

**CHAPTER IV
EXECUTIVE COMMITTEE**

21. Establishment
22. Powers
23. Vacation of Office
24. Resignation from office
25. Removal from office
26. Remuneration
27. Functioning

CHAPTER V MANAGEMENT ZONE PLANS

- 28. Preparation and implementation
- 29. Objects
- 30. Contents
- 31. Approval
- 32. Duration
- 33. Amendment by Authority
- 34. Amendment or termination by Minister
- 35. Model management zone plan

CHAPTER VI LAND

- 36. Purchase
- 37. Expropriation
- 38. Land consolidation

CHAPTER VII FINANCES AND REPORTS

- 39. Funding
- 40. Security
- 41. Expenditure
- 42. Budget
- 43. Strategic Plan
- 44. Financial regulations
- 45. Accounting
- 46. Audit
- 47. Report by Auditor-General
- 48. Annual Report

CHAPTER VIII GENERAL

- 49. Delegation
- 50. Regulations
- 51. Short title and commencement

Schedule **World Heritage Convention**

CHAPTER I

DEFINITIONS, OBJECTIVES, PRINCIPLES AND IMPLEMENTATION

Definitions

1. In this Act, unless inconsistent with the context—
 - (i) "Advisory Board" means the Advisory Board referred to in section 14;
 - (ii) "Authority" or "Authorities" means an Authority established in terms of section 6 or referred to in section 7;
 - (iii) "cultural heritage" has the meaning given to it in Article 1 of the World Heritage Convention;
 - (iv) "Department" means the Department of Environmental Affairs and Tourism;
 - (v) "ecosystem" has the meaning given to it in section 1 of the National Environmental Management Act, 1998 (Act No. 107 of 1998);
 - (vi) "environment" has the meaning given to it in section 1 of the National Environmental Management Act, 1998;
 - (vii) "establishment date" means the date determined by the Minister in terms of section 6 or referred to in section 7;
 - (viii) "Executive Committee" has the meaning given to it in Chapter IV;
 - (ix) "historically disadvantaged" means persons or categories of persons that were unfairly discriminated against on the basis of past legislation, policies, prejudice and stereotypes;
 - (x) "management zone plans" has the meaning given to it in Chapter V;
 - (xi) "MEC" means the Member of the Executive Council responsible for environmental, cultural or heritage affairs, as the case may be, in the province concerned;
 - (xii) "Minister" means the Minister of Environmental Affairs and Tourism;
 - (xiii) "natural heritage" has the meaning given to it in Article 2 of the World Heritage Convention;
 - (xiv) "Operational Guidelines" means the operational guidelines for the implementation of the World Heritage Convention prepared by the World Heritage Committee;
 - (xv) "pollution" has the meaning given to it in section 1 of the National Environmental Management Act, 1998;
 - (xvi) "prescribe" means prescribed by regulation in terms of section 50;
 - (xvii) "private land" means any land that is not State land or provincial land;
 - (xviii) "provincial land" means land which by law vests in a provincial government;
 - (xix) "regulation" means a regulation made in terms of section 50;
 - (xx) "State forest" means a State forest as defined in section 2 of the National Forest Act, 1998 (Act No. 84 of 1998);
 - (xxi) "State land" means land which by law vests in the national government including—
 - (a) land held by the Minister of Land Affairs;
 - (b) provincial land unless the Premier of the relevant province or other person entrusted with that land in the relevant province consents to the particular purpose for which that land is to be used in terms of this Act; and
 - (c) land held by the responsible person or authority holding tribal or

- similar land in trust,
but excludes land belonging to a local authority;
- (xxii) "sustainable development" has the meaning given to it in section 4(2);
- (xxiii) "this Act" includes the World Heritage Convention and regulations and any notice issued under the Act;
- (xxiv) "tourism" means the provision and sustainable commercial development, in a responsible manner, of places of cultural and natural heritage, to attract tourists and which provides for the beneficial socio-economic involvement of local people;
- (xxv) "the World Heritage Committee" means the World Heritage Committee established in terms of Article 8 of the World Heritage Convention;
- (xxvi) "World Heritage Fund" means the World Heritage Fund established in terms of Article 15(1) of the World Heritage Convention;
- (xxvii) "World Heritage List" means the World Heritage List established in terms of Article 11(2) of the World Heritage Convention;
- (xxviii) "World Heritage Site" means any place in the Republic which—
 (a) has been included on—
 (i) the World Heritage List; or
 (ii) the tentative list of Republic referred to in Article 121(a)(i) of the Operational Guidelines; or
 (b) upon the recommendation of the Minister after consultation with the relevant Minister concerned, and subject to a resolution by Parliament, is identified as a place of cultural heritage or natural heritage and, is proclaimed by the Minister by notice in the *Gazette* to be a World Heritage Site;
- (xxix) "World Heritage Convention" means the Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, adopted by the General Conference of UNESCO on 16 November 1972, ratified by the Republic on 10 July 1997, and set out in the Schedule.

Enactment of World Heritage Convention as part of South African law

2. The World Heritage Convention is enacted into law in the Republic.

Objectives of this Act

3. The objectives of this Act are to—
- (a) provide for the culturally and environmentally responsible protection and development of, and related activities within, World Heritage Sites;
- (b) make the World Heritage Convention part of South African domestic law and to create a framework to ensure that the World Heritage Convention and the Operational Guidelines are effectively implemented in the Republic, subject to the Constitution and the provisions of this Act;
- (c) promote, manage, oversee, market and facilitate tourism and related development in World Heritage Sites in accordance with international best practice, the World Heritage Convention and the Operational Guidelines;
- (d) ensure that everything done in terms of this Act conforms with the obligations of the Republic, in terms of the World Heritage Convention and the Operational Guidelines;

- (e) ensure the identification and transmission to future generations of the cultural and natural heritage of the Republic;
- (f) ensure that effective and active measures are taken for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage of the Republic;
- (g) encourage investment and innovation in World Heritage Sites;
- (h) encourage job creation in World Heritage Sites;
- (i) promote the development of culturally, environmentally and, if applicable, commercially sustainable projects in World Heritage Sites; and
- (j) promote empowerment and advancement of historically disadvantaged persons in projects related to World Heritage Sites.

Fundamental principles

4. (1) For purposes of this Act, the following fundamental principles are recognised by the State and apply throughout the Republic in relation to World Heritage Sites, to the actions of all organs of State and Authorities, subject to applicable law:

- (a) Cultural and natural heritage management must be sensitive to the people and their needs and must serve their physical, psychological, developmental, cultural and social interests equitably;
- (b) development must be socially, culturally, environmentally and economically sustainable;
- (c) equitable access to World Heritage Sites must be pursued and special measures must be taken to ensure access thereto by categories of the historically disadvantaged;
- (d) the participation of all interested and affected parties in the governance of cultural and natural heritage must be promoted;
- (e) all people must have the opportunity to develop the understanding, skills and capacity necessary for achieving equitable and effective participation;
- (f) participation by vulnerable and historically disadvantaged persons must be ensured;
- (g) decisions must take into account the interests, needs and values of all interested and affected parties;
- (h) community well-being and empowerment must be promoted through cultural and natural heritage education, the raising of cultural and natural heritage awareness, the sharing of knowledge and experience and by any other appropriate means;
- (i) the social, economic, cultural and natural heritage consequences of activities, including disadvantages and benefits, must be considered, assessed and evaluated.
- (j) decisions must be taken in an open and transparent manner, and access to information must be provided in accordance with applicable law;
- (k) there must be intergovernmental co-ordination and harmonisation of policies, legislation and actions relating to the cultural and natural heritage;
- (l) actual or potential conflicts of interest between—
 - (i) organs of State; or
 - (ii) an organ of State and an Authority; or
 - (iii) authorities,
 should be resolved through appropriate conflict resolution procedures;
- (m) policy, administrative practice and legislation and the interpretation of existing legislation relating to the cultural and natural heritage must promote the integration of these resources in provincial, urban and rural planning and social and economic development;
- (n) global and international responsibilities relating to the cultural and natural heritage must be discharged in the national interest;

- (o) the cultural and natural heritage is held in public trust for the people, the beneficial use of cultural and environmental resources must serve the public interest and the cultural and natural heritage must be protected as the common heritage of the people; and
- (p) sensitive, vulnerable, highly dynamic or stressed ecosystems, such as coastal shores, estuaries, wetlands, and similar systems require specific attention in management and planning procedures, especially where they are subject to significant human resource usage and development pressure.

(2) For the purposes of this Act, sustainable development of World Heritage

Sites include that—

- (a) the disturbance of ecosystems and loss of biological diversity are avoided, or, where they cannot be altogether avoided, are minimised and remedied;
- (b) pollution and degradation of the environment are avoided, or, where they cannot be altogether avoided, are minimised and remedied;
- (c) the disturbance of landscapes and sites that constitute the cultural and natural heritage of the Republic is avoided, or where it cannot be altogether avoided, is minimised and remedied;
- (d) waste is avoided, or where it cannot be altogether avoided, minimised and re-used or recycled where possible and otherwise disposed of in a responsible manner;
- (e) the use and exploitation of non-renewable natural resources is responsible and equitable, and takes into account the consequences of the depletion of the resource;
- (f) the development, use and exploitation of renewable resources and the ecosystems of which they are part do not exceed the level beyond which their integrity is jeopardised;
- (g) a risk-averse and cautious approach is applied, which takes into account the limits of current knowledge about the consequences of decisions and actions;
- (h) negative impacts on the environment and on the environmental rights of the people be anticipated and prevented, and where they cannot be altogether prevented, are minimised and remedied;
- (i) cultural and natural heritage have the capacity to promote reconciliation, understanding and respect, and contribute to the development of a unifying South African identity; and
- (j) cultural and natural heritage management must guard against the use of this heritage for sectarian purposes or political gain.

Enforcement and implementation of Convention

5. The Department is responsible for enforcing and implementing the World Heritage Convention in the Republic, including—

- (a) after consultation with the relevant provinces and other organs of State concerned, submitting an inventory as described in Article 11 of the World Heritage Convention to the World Heritage Committee;
- (b) publishing such particulars as may be prescribed of any new World Heritage Site in the *Gazette* within a reasonable period of time;
- (c) applying to the World Heritage Committee for international assistance in terms of Article 13 and Part V of the World Heritage Convention;
- (d) entering into agreements in terms of Article 13 of the World Heritage Convention;
- (e) making applications to the World Heritage Fund and overseeing the proper use of any financing obtained in terms of the World Heritage Convention; and
- (f) preparing reports as required by Article 29 of the World Heritage Convention after due consultation with the relevant provinces and organs of State concerned.

CHAPTER II AUTHORITIES

Establishment of Authorities

6. The Minister may, by notice in the *Gazette*, establish an Authority which is a juristic person with the capacity to sue and be sued in its own name, with such powers, duties, functions and jurisdiction set out in this Act, as the Minister may determine.

Additional powers to existing organ of State

7. Where an existing organ of state is already by law managing or involved in a World Heritage Site, the Minister may grant by notice in the *Gazette* such additional powers referred to in section 13 to that organ of State in relation to that World Heritage Site, as the Minister may determine.

Consultation prior to establishment

8. (1) The Minister or his or her representative must consult with interested parties before acting in terms of sections 6 or 7, which consultation may be in the form of public hearings and may include consultation with representatives from the relevant affected—

- (a) provinces;
- (b) cultural authorities;
- (c) conservation authorities;
- (d) heritage authorities; and
- (e) other organs of State.

(2) The Minister must notify, after consultation in terms of subsection (1), but before an Authority is established, if applicable—

- (a) the owner the area affected by such declaration;
- (b) the mortgage holder, the occupier and any other person with a registered interest in the area affected by such declaration; and
- (c) cultural, conservation and heritage bodies with an interest in the area affected by such declaration.

(3) The notification referred to in subsection (2) may be effected by the publication of a notice in the *Gazette*.

Organs of Authorities

9. An Authority established in terms of section 6 or referred to in section 7 may consist of an Advisory Board or an Executive Committee or both, with such powers and duties referred to in sections 13 and 15(1), as the Minister may determine.

Name of Authority

10. The Minister may determine by notice in the *Gazette* a name for an Authority.

Disestablishment and revocation of powers

11. (1) (a) An Authority established in terms of section 6 may only be disestablished in terms of a resolution by Parliament.

(b) In the case of such an Authority, the Minister may, in terms of a resolution of Parliament, amend, suspend, revoke and terminate such powers of that Authority by notice in the *Gazette*, with or without conditions, after giving the Authority concerned a hearing, where such amendment, suspension, revocation or termination is—

- (i) necessary for compliance with the World Heritage Convention or the Operational Guidelines; or
- (ii) in the public interest.

(2) In the case of an Authority referred to in section 7, the Minister may only revoke the additional powers granted by him or her to that Authority in terms of a resolution by Parliament.

Identification and Nomination

12. (1) The Department or a body prescribed by the Minister may identify places of potential cultural or natural heritage and investigate the desirability of nominating such places for inclusion on the World Heritage List.

(2) Any person may submit a proposal in writing to the Department, or if it is in existence, the body referred to in subsection (1), for a place in the Republic to be nominated for inclusion on the World Heritage List.

(3) The Minister may, upon recommendation of the Department, or if it is in existence, the body referred to in subsection (1), prescribe the format and procedures for—

- (a) the proposal referred to in subsection (2);
- (b) an investigation into such proposal; and
- (c) the nomination of any place in the Republic for inclusion on the World Heritage List.

(4) A written motivation for the declaration of place as a World Heritage Site must be prepared and kept by the Department.

Powers and duties of Authorities

13. (1) The Minister may, by notice in the *Gazette*, give to an Authority established in terms of section 6 or referred to in section 7 some or all of the following powers and duties over one or more World Heritage Sites—

- (a) overseeing and complying with the World Heritage Convention, including—
 - (i) to ensure the identification, protection, conservation, presentation and

- (ii) transmission to future generations of the cultural and natural heritage; and to ensure that effective and active measures are taken for the effective protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage;
- (b) identifying new World Heritage Sites;
- (c) liaising with relevant cultural, nature conservation and similar authorities on a local, provincial and, with the consent of the Department, national and international level;
- (d) managing, promoting, facilitating and monitoring cultural and natural heritage;
- (e) being responsible for cultural and natural heritage in accordance with all applicable national and provincial legislation, policies and management plans;
- (f) negotiating, in consultation with the Department of Land Affairs, with claimants in terms of the Restitution of Land Rights Act, 1994 (Act No. 22 of 1994) with claims over State Land, or in the case of private land, forming part of or affecting World Heritage Sites or land affecting World Heritage Sites with the consent of the owner, and with the approval of the Minister of Land Affairs or his or her delegate, settling any such claims;
- (g) granting by way of contract or licence, concessions and similar contractual rights over World Heritage Sites;
- (h) entering into contracts for anything directly or indirectly related to its powers, functions, objectives and matters incidental thereto, but the Minister may require by regulation that agreements of a specified class, nature, or magnitude require his or her prior written approval;
- (i) acquiring land by contract, donation or otherwise;
- (j) charging levies, fees, rent or other consideration for—
 - (i) any function it fulfils; or
 - (ii) any right it grants;
- (k) using for gain or reward any movable or immovable asset under its control, subject to all applicable law, where such asset is not immediately required by the Authority for the fulfilment of its functions;
- (l) undertaking, or cause to be undertaken, research or investigations relevant to a World Heritage Site;
- (m) co-ordinating with—
 - (i) the relevant tribunals under the Development Facilitation Act, 1995 (Act No. 67 of 1995); or
 - (ii) similar bodies or relevant planning authorities, on a national, provincial and local level,

in order to expedite responsible development in World Heritage Sites and to ensure that development takes place in accordance with all applicable laws and procedures;
- (n) initiating, assisting or facilitating any application under the Development Facilitation Act, 1995 or other applicable development, zoning or management law relating to or affecting a World Heritage Site;
- (o) performing any function, on contractually agreed terms and with the consent of the Minister, at the request of—
 - (i) a national government department; or
 - (ii) an institution or statutory body; or
 - (iii) another country; or
 - (iv) a province; or
 - (v) a regional council; or
 - (vi) a local government; or
 - (vii) any other entity or person prescribed by the Minister;

- (p) employing persons or entities on a permanent or temporary basis;
- (q) delegating any of its powers, including the granting of rights regarding its powers of cultural development or nature conservation to a competent national, provincial, or local government or private nature conservation entity, with the necessary administrative capacity and resources, in the following manner—
 - (i) contractually; and
 - (ii) in an open and transparent manner;
- (r) establishing committees, sub-committees and otherwise arrange its internal affairs in a manner it deems necessary; and
- (s) doing all things incidental or reasonably necessary for the proper fulfilment of paragraphs (a) to (s).

(2) In granting the powers referred to in subsection (1), the Minister must specify the powers which must be exercised by either the Advisory Board or the Executive Committee, or both, as the case may be.

(3) (a) An Authority may make rules in connection with the World Heritage Site under its jurisdiction regarding such matters as the Minister may determine.

(b) The Minister may publish by notice in the *Gazette* model rules to be used as a guideline by Authorities.

CHAPTER III ADVISORY BOARD

Establishment of Advisory Board

14. (1) The Minister may, by notice in the *Gazette*, establish an Advisory Board for an Authority.

(2) The Minister must ensure that the Advisory Board is broadly representative and multidisciplinary, with members qualified to make a substantial contribution towards the proper functioning of the Authority, and may include, without limitation, members from—

- (a) national Government;
- (b) adjacent communities directly affected;
- (c) heritage bodies;
- (d) organised business;
- (e) adjacent tribal authorities affected;
- (f) nature conservation bodies;
- (g) cultural organisations;
- (h) non-governmental organisations;
- (i) independent cultural or nature conservation experts;
- (j) provincial government departments, cultural or nature conservation authorities;
- (k) local authorities;
- (l) private land owners; and
- (m) international cultural or nature conservation bodies.

(3) The Minister may appoint Advisory Board members for a period of five years.

(4) An Advisory Board must consist of not less than three and not more than 11 members.

(5) The Chief Executive Officer of an Authority established in terms of

section 6 is an *ex officio* member of its Advisory Board.

Powers of Advisory Board

15. (1) An Advisory Board has the powers reasonably necessary to—
- (a) be responsible for the policy of, and general oversight over, that Authority;
 - (b) provide directions to the Executive Committee of that Authority;
 - (c) monitor the activities of the Executive Committee of that Authority to ensure compliance with this Act; and
 - (d) co-ordinate with Advisory Boards of other Authorities.
- (2) The Minister may grant to an Authority, in addition to the powers referred to in subsection (1), any of the powers referred to in section 13.
- (3) The Minister may review such decisions, actions and policies of the Advisory Board as he or she may prescribe.

Vacation of Office

16. (1) A member of the Advisory Board must vacate his or her office if he or she—
- (a) becomes insolvent;
 - (b) becomes of unsound mind;
 - (c) fails to declare in advance and in writing a financial interest in—
 - (i) any matter involving the Authority; or
 - (ii) any other conflict of interest;but where a financial interest or conflict of interest is properly declared, such Advisory Board member must not take no part in any action by the Advisory Board involving that matter;
 - (d) is convicted of an offence of which dishonesty is an element and is sentenced to imprisonment without the option of a fine; or
 - (e) is absent from three consecutive meetings of the Advisory Board without leave of the chairperson.

Resignation from Office

17. (1) A member of the Advisory Board may resign by giving three months written notice to the Minister.
- (2) The Minister may accept a shorter notice period.

Removal from Office

18. (1) The Minister or his or her delegate may after a hearing remove an Advisory Board member from office if there are sufficient reasons in the opinion of the Minister for doing so, including, if that member—
- (a) is guilty of misconduct;
 - (b) becomes incapacitated; or
 - (c) is inefficient.

Remuneration of Advisory Board

19. The Authority may pay to a member of the Advisory Board who is not in the full-time employment of an organ of State, the allowances which the Minister may determine with the concurrence of the Minister of Finance in general or in a specific case.

Advisory Board functioning

20. The Minister may determine matters relating to the functioning of the Advisory Board including—

- (a) terms of office; service conditions and remuneration of Advisory Board members;
- (b) vacancies on the Advisory Board;
- (c) the number of Advisory Board members required to constitute a quorum at a meeting;
- (d) committees of the Advisory Board; and
- (e) the delegation and assignment of Advisory Board functions.

CHAPTER IV EXECUTIVE COMMITTEE

Establishment of Executive Committee

21. (1) The Minister may, by notice in the *Gazette*, establish an Executive Committee for an Authority.

(2) The Minister may appoint not less than five and not more than 15 Executive Committee members for a renewable period not exceeding two years.

(3) The Executive Committee must consist of —

- (a) a Chief Executive Officer, who is also the accounting officer of the Authority;
- (b) a Chief Financial Officer;
- (c) a Chief Cultural or Environmental Officer;
- (d) one *ex officio* Advisory Board member; and
- (e) other additional members.

(4) The Minister must ensure that the Executive Committee is broadly representative and multidisciplinary, with members qualified to make a substantial contribution towards the effective day-to-day and long term functioning of the Authority, and may include members who are skilled in matters relating to—

- (a) finances;
- (b) business acumen;
- (c) cultural heritage;
- (d) natural heritage;
- (e) tourism;
- (f) project management;
- (g) marketing;
- (h) community involvement; and
- (i) legal matters.

Powers of Executive Committee

22. In addition to any power referred to in section 13 granted to it by the Minister, an Executive Committee has all the necessary powers to be responsible for the effective day-to-day management and functioning of that Authority.

Vacation of Office

23. A member of the Executive Committee must vacate his or her office if he or she—
- (a) becomes insolvent;
 - (b) becomes of unsound mind;
 - (c) fails to declare in advance and in writing a financial interest in—
 - (i) any matter involving the Authority; or
 - (ii) any other conflict of interest,but that where a financial interest or conflict of interest is properly declared, such Executive Committee member must not take part in any action by the Executive Committee involving that matter;
 - (d) is convicted of an offence of which dishonesty is an element and is sentenced to imprisonment without the option of a fine;
 - (e) is absent from three consecutive meetings of the Executive Committee without leave of the chairperson.

Resignation from Office

24. (1) A member of the Executive Committee may resign by giving three months written notice to the Minister.
- (2) The Minister may accept a shorter notice period.

Removal from Office

25. The Minister or his or her delegate may, after a hearing, remove an Executive Committee member from office if there are sufficient reasons in the opinion of the Minister for doing so, including, if that member—

- (a) is guilty of misconduct;
- (b) becomes incapacitated; or
- (c) is inefficient.

Remuneration of Executive Committee

26. The Authority may pay to a member of the Executive Committee who is not in the full-time employment of an organ of State, the allowances which the Minister may determine with the concurrence of the Minister of Finance in general or in a specific case.

Executive Committee Functioning

27. The Minister may prescribe matters relating to the functioning of the Executive Committee including—

- (a) terms of office; service conditions and remuneration of Executive Committee members;

- (b) vacancies on the Executive Committee;
- (c) the number of Executive Committee members required to constitute a quorum at a meeting;
- (d) committees of the Executive Committee; and
- (e) the delegation and assignment of Executive Committee functions.

CHAPTER V MANAGEMENT ZONE PLANS

Preparation and Implementation of Management Zone Plans

28. (1) Every Authority must prepare and implement a management zone plan for the World Heritage Site under its control and such surrounding buffer zones and areas to fulfil Articles 4 and 5 of the World Heritage Convention.

(2) An Authority must conduct its affairs in accordance with an management zone plan.

(3) In preparing a management zone plan an Authority must have due regard for, and seek to integrate and harmonise that management zone plan with the requirements of, the World Heritage Convention and the Operational Guidelines, and applicable—

- (a) provincial planning and development plans;
- (b) regional planning and development plans;
- (c) local planning and development plans; and
- (d) plans in terms of the National Environmental Management Act, 1998 (Act No. 107 of 1998), the Cultural Institutions Act, 1969 (Act No. 29 of 1969), the National Parks Act, 1976 (Act No. 57 of 1976) and the National Heritage Resources Act, 1999.

Objects of Management Zone Plan

29. (1) The object of every management zone plan must be to ensure and regulate the management of the World Heritage Site concerned subject to the objectives of this Act and taking into account the cultural or environmental sensitivity of the World Heritage Site concerned, in a manner that—

- (a) is culturally and environmentally responsible;
- (b) promotes responsible tourism in the case of a World Heritage Site open to a large number of visitors;
- (c) promotes job creation, capacity building and skills transfer; and
- (d) is mindful of the duty on the Authority to provide for reasonably affordable public access to World Heritage Sites.

(2) In addition to the objects in subsection (1), the management zone plan must conform to the World Heritage Convention, the Operational Guidelines and any prescription by the Minister stipulating additional objects or amplifying the objects in this Act.

Contents of Management Zone Plan

30. (1) In addition to the requirements of the World Heritage Convention, the Operational Guidelines and the prescriptions of the Minister for a plan of this nature, every management zone plan must contain, at least—

- (a) a co-ordinated policy framework;

- (b) such planning controls and performance criteria as may be prescribed;
- (c) a programme for the implementation of the plan;
- (d) procedures for public participation;
- (e) procedures for participation by conservation, tourism and other relevant experts;
- (f) cultural or nature conservation components required by—
 - (i) applicable law; and
 - (ii) the prescriptions of the Minister;
- (g) provisions regarding the—
 - (i) activities allowed within the particular zone;
 - (ii) terms and conditions of conducting activities;
 - (iii) prohibition of activities prescribed by the Minister; and
 - (iv) control over the frequency, size, impact or manner of conducting activities in particular zone.

Approval of Management Zone Plan

31. (1) An Authority must submit its first management zone plan to the Minister for approval within three months of its establishment.

(2) The World Heritage Site must be managed as prescribed by the Minister pending the approval by the Minister of the management zone plan.

(3) A management zone plan must be submitted to the Minister in terms of subsection (1) after the Authority has consulted with the following:

- (a) Surrounding communities adjacent to the World Heritage Site;
- (b) owners of private land in, or adjacent to, the World Heritage Site; and
- (c) claimants in terms of the Restitution of Land Rights Act, 1994 with claims over World Heritage Sites or land affecting World Heritage Sites.

(4) The Minister may, upon receipt of a management zone plan—

- (a) approve that plan with or without conditions; or
- (b) reject that plan.

(5) A management zone plan is only effective with the approval of the Minister.

Duration of Management Zone Plan

32. (1) Every management zone plan must cover a period of, at least, five years or such longer period as the Minister may determine.

(2) An Authority must submit a succeeding management zone plan to the Minister to be dealt with in accordance with section 31(4) before the end of the second last year of the operation of a current management zone plan.

Amendment to Management Zone Plan by Authority

33. An Authority may amend a management zone plan subject to the approval of the Minister in accordance with section 31(4).

Amendment or Termination of Management Zone Plan by Minister

34. (1) The Minister may amend or terminate a management zone plan if—

- (a) that management zone plan is inefficient;
- (b) that management zone plan does not comply with the World Heritage Convention, the Operational Guidelines or applicable law; or
- (c) other good reasons exist to do so;

(2) The Minister must not amend or terminate a management zone plan if the effect of such amendment or termination may directly or indirectly have, or is likely to have, an adverse effect on the contractual rights or expectations of the rights-holder under a contract, licence, grant or similar instrument, including—

- (a) parties providing for the development of or on a World Heritage Site; or
- (b) any financial institution providing financing to such a rights holder.

Model Management Zone Plan

35. The Minister may prescribe model management zone plans or sections thereof.

CHAPTER VI LAND

Purchase of Land for World Heritage Site purposes

36. The Minister may, with the concurrence of the Minister of Public Works, purchase any property and reserve it for purposes contemplated in this Act in relation to World Heritage Sites, if that purpose is a public purpose or is in the public interest.

Expropriation of Land for World Heritage Site purposes

37. The Expropriation Act, 1975 (Act No. 63 of 1975) applies to all expropriations under this Act and any reference to the Minister of Public Works in that Act must be read as a reference to the Minister for purposes of such expropriations.

Land consolidation

38. (1) The Minister may, by notice in the *Gazette*, reserve or consolidate land and effect amendments to any servitude or other real right over land for World Heritage Site purposes in the case of—

- (a) State forests, if the relevant Minister concerned concurs;
- (b) tribal or similar land held in trust, if the responsible person or authority concerned concurs;
- (c) State land other than land referred to in paragraph (a), if the relevant Minister concerned concurs;
- (d) private land, if such land is leased by the Minister or an Authority on terms agreed with the owner thereof or if such owner consents; or
- (e) any land purchased by the Minister in terms of section 36 or expropriated by the Minister in terms of section 37.

(2) When the Minister acts in terms of subsection (1), the title deeds or other documents of title of the pieces of land must be superseded by a certificate of consolidated or uniform title, as the case may be, issued by the relevant registrar as defined in section 102 of the Deeds Registries Act, 1937 (Act No. 47 of 1937), upon the written consent of the relevant Minister or Authority referred to in subsection (1), notwithstanding the fact that the provisions of sections

40 and 42 of the Deeds Registries Act, 1937 have not been complied with.

(3) Notwithstanding the provisions of the State Land Disposal Act, 1961 (Act No. 48 of 1961), the Minister may, by notice in the *Gazette*, in relation to any land reserved or consolidated, or any real right amended in terms of subsection (1)-

- (a) transfer ownership or user rights of such land to an Authority;
 - (b) amend or repeal any servitude or other real right; and
 - (c) name such reserved or consolidated land or cause it to be named by an Authority,
- subject to such conditions as the Minister, in consultation with the Minister or Authority concerned in subsections (1)(a), (b) or (c), if applicable, may prescribe.

(4) Despite the provisions of section 5 of the State Land Disposal Act, 1961 and section 18 of the Deeds Registries Act, 1937, a registrar as defined in section 102 of the Deeds Registries Act, 1937, must, on submission to him or her of a certificate by the Minister of Public Works that State land has been transferred in terms of subsection (3)(a), free of charge make such entries and endorsements as he or she may deem necessary in or on any appropriate register, title deed or other document in that registrar's office or laid before that registrar in order to register the transfer of such land in the name of that Authority.

(5) A registrar referred to in subsection (2) must, on submission to him or her of a certificate by the Minister of Public Works that a servitude, other real right or lease has been transferred in terms of subsection (3)(b) or that a servitude exists over State land which has been transferred in terms of that subsection, free of charge make such entries and endorsements as he or she may deem necessary in or on any appropriate register, title deed or other document in that office of the registrar or laid before that registrar in order to—

- (a) register the transfer of such servitude, other real right or lease in the name of the Authority;
- (b) confirm the existence of the servitude over the State land so transferred in favour of any other person.

CHAPTER VII FINANCES AND REPORTS

Funding

39. (1) An Authority may receive or raise, as the case may be, moneys from any legal source, including—

- (a) contract;
- (b) loan;
- (c) donor funding from inside or outside the Republic;
- (d) interest;
- (e) joint venture income;
- (f) levies in consideration of rights granted or services provided;
- (g) fees, including, without limitation, fees related to—
 - (i) the grant of licences; and
 - (ii) turnover;
- (h) sale income;
- (i) income from the development or leasing of its assets;
- (j) concession payments;
- (k) subsidies and loans from any organ of State; and
- (l) appropriation by Parliament.

Security

40. An Authority may use any of its unencumbered assets as security for debt or other obligations, with the consent of the Minister, and if the asset concerned is worth more than ten percent of the total assets of the Authority, also with the consent of the Minister of Finance.

Expenditure of moneys

41. (1) The moneys of an Authority received or raised in terms of section 39, will be used in accordance with the business and financial plan of the Authority as approved by the Minister.

(2) An Authority may establish and operate a reserve fund.

Budget

42. (1) (a) No later than 30 days before the end of each financial year an Authority must submit its budget for the following financial year to the Minister for approval.

(b) The budget for an Authority's first financial year must be submitted to the Minister for approval within 90 days after the establishment date.

(2) The budget must set out and explain an Authority's proposed operations, projects, activities and other objectives for the following financial year, as well as—

- (a) the cost of those operations, projects, activities and other objectives;
- (b) the manner in which it is proposed to finance them;
- (c) the planned performance indicators applicable to them;
- (d) a statement of an Authority's estimated income and expenditure for that financial year;
- (e) any other information and particulars that may be prescribed; and
- (f) any additional relevant information that may be requested by the Minister in writing from time to time.

Strategic Plan

43. (1) (a) An Authority must submit to the Minister for approval, not later than 30 days before the end of its first financial year and of every financial year thereafter, a five year strategic plan.

(b) A five year strategic plan must be annexed to the annual budget of an Authority.

Financial regulations

44. (1) The following matters may be prescribed—

- (a) the contents, format and structure of the budget and, if necessary, that of the strategic plan;
- (b) the extent to, and manner in, which an Authority must consult with interested persons or members of the public in connection with any budget or any strategic plan.

(2) This Chapter does not prevent the Authority from undertaking any planning for a longer term.

Accounting

45. (1) An Authority must keep proper books and records of account for each financial year in accordance with generally accepted accounting practice, with regard to its income, expenditure and transactions during the financial year and the state of its assets and liabilities during, and as at the end of, the financial year.

(2) Annually, within six months of the end of the financial year, an Authority must have the following financial statements prepared for that year, which must accurately reflect an Authority's transactions and financial sources, position and state of affairs so as to comply with the requirements of the Companies Act, 1973 (Act No. 61 of 1973)—

- (a) a statement of income and expenditure;
- (b) a cash-flow statement; and
- (c) a balance sheet.

Audit

46. (1) The books and records of account and financial statements of an Authority must be audited annually by the Auditor-General.

(2) The Chief Executive Officer must annually, within six months after the end of the financial year, submit an Authority's financial statements approved by the Executive Committee and the Advisory Board and certified to that effect by the Chief Executive Officer, to the Auditor-General for auditing.

(3) Upon completion of the audit, the Auditor-General must furnish a report to the Minister through the chairperson of the Advisory Board.

Report by Auditor-General

47. (1) The Auditor-General must express an opinion in the report referred to in section 46(3) as to whether—

- (a) the information contained in the financial statements of an Authority has been presented on a basis consistent with that of the previous financial year, where applicable;
- (b) the transactions and activities of an Authority which had come to the Auditor-General's attention were authorised in terms of this Act; and
- (c) there are adequate measures and procedures in place for the proper management of an Authority.

(2) The report of the Auditor-General must draw attention to any other matters arising from the auditing which, in the opinion of the Auditor-General must be brought to the notice of the Minister and Parliament in the interest of the public or the national interest.

Annual Report

48. An Authority must submit to the Minister, within six months after the end of each financial year, an annual report that includes—

- (a) In connection with the management zone plan—
 - (i) compliance with the management zone plan, including compliance with applicable performance indicators;
 - (ii) the efficiency of the management zone plan;
 - (iii) possible improvements to the management zone plan; and

- (iv) other matters in connection with the management zone plan the Authority wants to draw the attention of the Minister to;
- (b) In connection with its finances and audits for the past financial year in terms of this chapter—
 - (i) a summary of the business, operations, projects, finances, transactions and activities of an Authority during the financial year and its financial position as at the end of that year;
 - (ii) the audited financial statements of an Authority for the financial year covered by the annual report;
 - (iii) the report of the auditor;
 - (iv) a synopsis by the Advisory Board which, in broad terms, outlines an Authority's business, operations, projects and activities during that financial year and gives the necessary background information, explanations or reasons for anything dealt with in the financial statements, and—
 - (aa) setting out the extent to which an Authority has succeeded in achieving or advancing its various detailed objectives set out in its annual budget for that financial year and in its then current strategic plan; and
 - (bb) containing all relevant information about an Authority's performance with a view to determining how far an Authority has succeeded in applying its resources effectively, efficiently and economically during that financial year, as well as a comparison between the planned performance indicators for that financial year set out in that year's business and financial plan, and the actual performance indicators as at the end of that year.
- (c) The extent to which the Authority succeeded or failed to fulfil its obligations in terms of the World Heritage Convention, the Operating Guidelines and this Act, including—
 - (i) if applicable, an independent cultural audit;
 - (ii) if applicable, an independent environmental audit;
 - (iii) fulfilment of an Authority's performance indicators; and
 - (iv) the result of a five yearly independent review of the overall performance of an Authority.

CHAPTER VIII GENERAL

Delegation

49. (1) The Minister may, by notice in the *Gazette*, delegate to the Director-General of the Department, an Authority, province, local government or organ of State, any power, duty or function vested in him or her in terms of this Act, excluding the power to make regulations.
- (2) No delegation of any power, duty or function in terms of this section prevents the exercise or performance of such power, duty or function by the Minister.
- (3) The Director-General may delegate any of his or her duties or functions vested in him or her by or under this Act to any of, or a combination of,—
- (a) an Authority, to the extent that an Authority does not already have such powers in terms of section 13;
 - (b) a provincial authority, after consultation with the MEC; or
 - (c) a statutory body that is primarily involved in cultural matters or nature conservation.

provided that no such delegation will affect the Department's obligations under the World Heritage Convention.

Regulations

50. (1) The Minister may, subject to the objectives and fundamental principles, including principles of co-operative government, of this Act, make regulations that are not inconsistent with the Act with regard—

- (a) to anything which in terms of this Act may or must be prescribed, described, governed or determined by regulation or which, in terms of this Act, may or must be provided for by regulation;
- (b) generally, to all matters which are reasonably necessary to be prescribed in order to achieve the objects of this Act.

(2) The Minister may make regulations regarding—

- (a) the conditions of service, employment, transfer, promotion and continued employment of employees of an Authority—
 - (i) transferred from an organ of State to an Authority; or
 - (ii) newly appointed;
- (b) the management and administration of an Authority;
- (c) the determination of criteria for the making of appointments to an Advisory Board, including criteria for the determination of the rights of any interested parties;
- (d) the financial and accounting activities of an Authority;
- (e) the identification, investigation, and nomination of a future World Heritage Site;
- (f) the management and control of a World Heritage Site;
- (g) the administration, management and control of movable and immovable assets of an Authority;
- (h) the establishment of consultative forums or bodies that may include, without limitation, representatives from—
 - (i) provinces;
 - (ii) Authorities;
 - (iii) inter-departmental committees; and
 - (iv) organs of State;
- (i) the time, manner and form of complying with any administrative, technical or reporting requirements of the World Heritage Convention.

(3) The Minister may—

- (a) prescribe norms and standards for cultural or natural heritage that are consistent with the provisions of this Act;
- (b) publish, for general information, national policy relating to the management of cultural or natural heritage in addition to, but not inconsistent with, the objectives and principles set out in this Act;
- (c) by regulation, incorporate so many or all of the Operational Guidelines as may be necessary, with the necessary changes, where appropriate, for their effective implementation in the Republic.

Short Title and Commencement

51. This Act is called the World Heritage Convention Act, 1999 and comes into operation on a date to be fixed by the President by proclamation in the *Gazette*.

Schedule**CONVENTION FOR THE PROTECTION OF THE
WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE**

The General Conference of the United Nations Education, Scientific and Cultural Organization meeting in Paris from 17 October to 21 November 1972, at its seventeenth session,

Noting that the cultural heritage and the natural heritage are increasingly threatened with destruction not only by the traditional causes of decay, but also by changing social and economic conditions which aggravate the situation with even more formidable phenomena of damage or destruction,

Considering that deterioration or disappearance of any item of the cultural or natural heritage constitutes a harmful impoverishment of the heritage of all the nations of the world,

Considering that protection of this heritage at the national level often remains incomplete because of the scale of the resources which it requires and of the insufficient economic, scientific, and technological resources of the country where the property to be protected is situated,

Recalling that the Constitution of the Organization provides that it will maintain, increase, and diffuse knowledge by assuring the conservation and protection of the world's heritage, and recommending to the nations concerned the necessary international conventions,

Considering that the existing international conventions, recommendations and resolutions concerning cultural and natural property demonstrate the importance, for all the peoples of the world, of safeguarding this unique and irreplaceable property, to whatever people it may belong,

Considering that parts of the cultural or natural heritage are of outstanding interest and therefore need to be preserved as part of the world heritage of mankind as a whole,

Considering that in view of the magnitude and gravity of the new dangers threatening them, it is incumbent on the international community as a whole to participate in the protection of the cultural and natural heritage of outstanding universal value, by the granting of collective assistance which, although not taking the place of action by the State concerned, will serve as an efficient complement thereto,

Considering that it is essential for this purpose to adopt new provisions in the form of a convention establishing an effective system of collective protection of the cultural and natural heritage of

outstanding universal value, organized on a permanent basis and in accordance with modern scientific methods,

Having decided, at its sixteenth session, that this question should be made the subject of an international convention,

Adopts this sixteenth day of November 1972 this Convention.

I. DEFINITION OF THE CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 1

For the purpose of this Convention, the following shall be considered as "cultural heritage": monuments, architectural works, works of monumental sculpture and painting, elements or structures of an archaeological nature, inscriptions, cave dwellings and combinations of features, which are of outstanding universal value from the point of view of history, art or science, groups of buildings, groups of separate or connected buildings which, because of their architecture, their homogeneity or their place in the landscape, are of outstanding universal value from the point of view of history, art or science, sites, works of man or the combined works of nature and man, and areas including archaeological sites which are of outstanding universal value from the historical, aesthetic, ethnological or anthropological point of view.

Article 2

For the purposes of this Convention, the following shall be considered as "natural heritage": natural features consisting of physical and biological formations or groups of such formations, which are of outstanding universal value from the aesthetic or scientific point of view, geological and physiographical formations and precisely delineated areas which constitute the habitat of threatened species of animals and plants of outstanding universal value from the point of view of science or conservation, natural sites or precisely delineated natural areas of outstanding universal value from the point of view of science, conservation or natural beauty.

Article 3

It is for each State Party to this Convention to identify and delineate the different properties situated on its territory mentioned in Articles 1 and 2 above.

II. NATIONAL PROTECTION AND INTERNATIONAL PROTECTION OF THE CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 4

Each State Party to this Convention recognizes that the duty of ensuring the identification, protection, conservation, presentation and transmission to future generations of the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 and situated on its territory, belongs primarily to that

State. It will do all it can to this end, to the utmost of its own resources and, where appropriate, with any international assistance and co-operation, in particular, financial, artistic, scientific and technical, which it may be able to obtain.

Article 5

To ensure that effective and active measures are taken for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage situated on its territory, each State Party to this Convention shall endeavour, in so far as possible, and as appropriate for each country—

- (a) to adopt a general policy which aims to give the cultural and natural heritage a function in the life of the community and to integrate the protection of that heritage into comprehensive planning programmes;
- (b) to set up within its territories, where such services do not exist, one or more services for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage with an appropriate staff and possessing the means to discharge their functions;
- (c) to develop scientific and technical studies and research and to work out such operating methods as will make the State capable of counteracting the dangers that threaten its cultural or natural heritage;
- (d) to take the appropriate legal, scientific, technical, administrative and financial measures necessary for the identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of this heritage; and
- (e) to foster the establishment or development of national or regional centres for training in the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage and to encourage scientific research in this field.

Article 6

1. Whilst fully respecting the sovereignty of the States on whose territory the cultural and natural heritage mentioned in Articles 1 and 2 is situated, and without prejudice to property right provided by national legislation, the States Parties to this Convention recognize that such heritage constitutes a world heritage for whose protection it is the duty of the international community as a whole to co-operate.

2. The States Parties undertake, in accordance with the provisions of this Convention, to give their help in the identification, protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11 if the States on whose territory it is situated so request.

3. Each State Party to this Convention undertakes not to take any deliberate measures which might damage directly or indirectly the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 situated on the territory of other States Parties to this Convention.

Article 7

For the purpose of this Convention, international protection of the world cultural and natural heritage shall be understood to mean the establishment of a system of international co-operation and assistance designed to support States Parties to the Convention in their efforts to conserve and identify that heritage.

III. INTERGOVERNMENTAL COMMITTEE FOR THE PROTECTION OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE**Article 8**

1. An Intergovernmental Committee for the Protection of the Cultural and Natural Heritage of Outstanding Universal Value, called "the World Heritage Committee", is hereby established within the United Nations Education, Scientific and Cultural Organization. It shall be composed of 15 States Parties to the Convention, elected by States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary session of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. The number of States members of the Committee shall be increased to 21 as from the date of the ordinary session of the General Conference following the entry into force of this Convention for at least 40 States.

2. Election of members of the Committee shall ensure an equitable representation of the different regions and cultures of the world.

3. A representative of the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (Rome Centre), a representative of the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and a representative of the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), to whom may be added, at the request of States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, representatives of other intergovernmental or non-governmental organizations, with similar objectives, may attend the meetings of the Committee in an advisory capacity.

Article 9

1. The term of office of States members of the World Heritage Committee shall extend from the end of the ordinary session of the General Conference during which they are elected until the end of its third subsequent ordinary session.

2. The term of office of one-third of the members designated at the time of the first election shall, however, cease at the end of the first ordinary session of the General Conference following that at which they were elected; and the term of office of a further third of the members designated at the same time shall cease at the end of the second ordinary session of the General Conference following that at which they were elected. The names of these members shall be chosen by lot by the President of the General Conference of the United Nations Education, Scientific and Cultural

Organization after the first election.

3. States members of the Committee shall choose as their representatives persons qualified in the field of the cultural or natural heritage.

Article 10

1. The World Heritage Committee shall adopt its Rules of Procedure.
2. The Committee may at any time invite public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on particular problems.
3. The Committee may create such consultative bodies as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 11

1. Every State Party to this Convention shall, in so far as possible, submit to the World Heritage Committee an inventory of property forming part of the cultural and natural heritage, situated in its territory and suitable for inclusion in the list provided for in paragraph 2 of this Article. This inventory, which shall not be considered exhaustive, shall include documentation about the location of the property in question and its significance.
2. On the basis of the inventories submitted by States in accordance with paragraph 1, the Committee shall establish, keep up to date and publish, under the title of "World Heritage List," a list of properties forming part of the cultural heritage and natural heritage, as defined in Articles 1 and 2 of this Convention, which it considers as having outstanding universal value in terms of such criteria as it shall have established. An updated list shall be distributed at least every two years.
3. The inclusion of a property in the World Heritage List requires the consent of the State concerned. The inclusion of a property situated in a territory, sovereignty or jurisdiction over which is claimed by more than one State shall in no way prejudice the rights of the parties to the dispute.
4. The Committee shall establish, keep up to date and publish, whenever circumstances shall so require, under the title of "list of World Heritage in Danger", a list of the property appearing in the World Heritage List for the conservation of which major operations are necessary and for which assistance has been requested under this Convention. This list shall contain an estimate of the cost of such operations. The list may include only such property forming part of the cultural and natural heritage as is threatened by serious and specific dangers, such as the threat of disappearance caused by accelerated deterioration, large-scale public or private projects or rapid urban or tourist development projects; destruction caused by changes in the use or ownership of the land; major alterations due to unknown causes; abandonment for any reason whatsoever; the outbreak or the threat of an armed conflict; calamities and cataclysms; serious fires, earthquakes, landslides;

volcanic eruptions; changes in water level, floods and tidal waves. The Committee may at any time, in case of urgent need, make a new entry in the List of World Heritage in Danger and publicize such entry immediately.

5. The Committee shall define the criteria on the basis of which a property belonging to the cultural or natural heritage may be included in either of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article.

6. Before refusing a request for inclusion in one of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article, the Committee shall consult the State Party in whose territory the cultural or natural property in question is situated.

7. The Committee shall, with the agreement of the States concerned, co-ordinate and encourage the studies and research needed for the drawing up of the lists referred to in paragraphs 2 and 4 of this article.

Article 12

The fact that a property belonging to the cultural or natural heritage has not been included in either of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11 shall in no way be construed to mean that it does not have an outstanding universal value for purposes other than those resulting from inclusion in these lists.

Article 13

1. The World Heritage Committee shall receive and study requests for international assistance formulated by States Parties to this Convention with respect to property forming part of the cultural or natural heritage, situated in their territories, and included or potentially suitable for inclusion in the lists mentioned referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11. The purpose of such requests may be to secure the protection, conservation, presentation or rehabilitation of such property.

2. Requests for international assistance under paragraph 1 of this article may also be concerned with identification of cultural or natural property defined in Articles 1 and 2, when preliminary investigations have shown that further inquiries would be justified.

3. The Committee shall decide on the action to be taken with regard to these requests, determine where appropriate, the nature and extent of its assistance, and authorize the conclusion, on its behalf, of the necessary arrangements with the government concerned.

4. The Committee shall determine an order of priorities for its operations. It shall in so doing bear in mind the respective importance for the world cultural and natural heritage of the property requiring protection, the need to give international assistance to the property most representative of a natural environment or of the genius and the history of the peoples of the world, the urgency

of the work to be done, the resources available to the States on whose territory the threatened property is situated and in particular the extent to which they are able to safeguard such property by their own means.

5. The Committee shall draw up, keep up to date and publicize a list of property for which international assistance has been granted.

6. The Committee shall decide on the use of the resources of the Fund established under Article 15 of this Convention. It shall seek ways of increasing these resources and shall take all useful steps to this end.

7. The Committee shall co-operate with international and national governmental and non-governmental organizations having objectives similar to those of this Convention. For the implementation of its programmes and projects, the Committee may call on such organizations, particularly the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), as well as on public and private bodies and individuals.

8. Decisions of the Committee shall be taken by a majority of two-thirds of its members present and voting. A majority of the members of the Committee shall constitute a quorum.

Article 14

1. The World Heritage Committee shall be assisted by a Secretariat appointed by the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, utilizing to the fullest extent possible the services of the International Centre for the Study of the Preservation and the Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN) in their respective areas of competence and capability, shall prepare the Committee's documentation and the agenda of its meetings and shall have the responsibility for the implementation of its decisions.

IV. FUND FOR THE PROTECTION OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 15

1. A Fund for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of Outstanding

Universal Value, called "the World Heritage Fund", is hereby established.

2. The Fund shall constitute a trust fund, in conformity with the provisions of the Financial Regulations of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

3. The resources of the Fund shall consist of—

- (a) compulsory and voluntary contributions made by States Parties to this Convention,
- (b) Contributions, gifts or bequests which may be made by—
 - (i) other States;
 - (ii) the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, other organizations of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme or other intergovernmental organizations;
 - (iii) public or private bodies or individuals;
- (c) any interest due on the resources of the Fund;
- (d) funds raised by collections and receipts from events organized for the benefit of the fund; and
- (e) all other resources authorized by the Fund's regulations, as drawn up by the World Heritage Committee.

4. Contributions to the Fund and other forms of assistance made available to the Committee may be used only for such purposes as the Committee shall define. The Committee may accept contributions to be used only for a certain programme or project, provided that the Committee shall have decided on the implementation of such programme or project. No political conditions may be attached to contributions made to the Fund.

Article 16

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay regularly, every two years, to the World Heritage Fund, contributions, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly of States Parties to the Convention, meeting during the sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. This decision of the General Assembly requires the majority of the States Parties present and voting, which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the compulsory contribution of States Parties to the Convention exceed 1% of the contribution to the regular budget of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. However, each State referred to in Article 31 or in Article 32 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to the Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article may at any time withdraw the said declaration by notifying the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the compulsory contribution due by the State until the date of the subsequent General Assembly of States parties to the Convention.

4. In order that the Committee may be able to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article, shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should not be less than the contributions which they should have paid if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to the Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the World Heritage Committee, although this provision shall not apply to the first election. The terms of office of any such State which is already a member of the Committee shall terminate at the time of the elections provided for in Article 8, paragraph 1 of this Convention.

Article 17

The States Parties to this Convention shall consider or encourage the establishment of national public and private foundations or associations whose purpose is to invite donations for the protection of the cultural and natural heritage as defined in Articles 1 and 2 of this Convention.

Article 18

The States Parties to this Convention shall give their assistance to international fund-raising campaigns organized for the World Heritage Fund under the auspices of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. They shall facilitate collections made by the bodies mentioned in paragraph 3 of Article 15 for this purpose.

V. CONDITIONS AND ARRANGEMENTS FOR INTERNATIONAL ASSISTANCE

Article 19

Any State Party to this Convention may request international assistance for property forming part of the cultural or natural heritage of outstanding universal value situated within its territory. It shall submit with its request such information and documentation provided for in Article 21 as it has in its possession and as will enable the Committee to come to a decision.

Article 20

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 13, sub-paragraph (c) of Article 22 and Article 23, international assistance provided for by this Convention may be granted only to property

forming part of the cultural and natural heritage which the World Heritage Committee has decided, or may decide, to enter in one of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11.

Article 21

1. The World Heritage Committee shall define the procedure by which requests to it for international assistance shall be considered and shall specify the content of the request, which should define the operation contemplated, the work that is necessary, the expected cost thereof, the degree of urgency and the reasons why the resources of the State requesting assistance do not allow it to meet all the expenses. Such requests shall be supported by experts' reports whenever possible.

2. Requests based upon disasters or natural calamities should, by reasons of the urgent work which they may involve, be given immediate, priority consideration by the Committee, which should have a reserve fund at its disposal against such contingencies.

3. Before coming to a decision, the Committee shall carry out such studies and consultations as it deems necessary.

Article 22

Assistance granted by the World Heritage Fund may take the following forms—

- (a) studies concerning the artistic, scientific and technical problems raised by the protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage, as defined in paragraphs 2 and 4 of Article 11 of this Convention;
- (b) provisions of experts, technicians and skilled labour to ensure that the approved work is correctly carried out;
- (c) training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage;
- (d) supply of equipment which the State concerned does not possess or is not in a position to acquire;
- (e) low-interest or interest-free loans which might be repayable on a long-term basis;
- (f) the granting, in exceptional cases and for special reasons, of non-repayable subsidies.

Article 23

The World Heritage Committee may also provide international assistance to national or regional centres for the training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage.

Article 24

International assistance on a large scale shall be preceded by detailed scientific, economic and technical studies. These studies shall draw upon the most advanced techniques for the protection,

conservation, presentation and rehabilitation of the natural and cultural heritage and shall be consistent with the objectives of this Convention. The studies shall also seek means of making rational use of the resources available in the State concerned.

Article 25

As a general rule, only part of the cost of work necessary shall be borne by the international community. The contribution of the State benefiting from international assistance shall constitute a substantial share of the resources devoted to each programme or project, unless its resources do not permit this.

Article 26

The World Heritage Committee and the recipient State shall define in the agreement they conclude the conditions in which a programme or project for which international assistance under the terms of this Convention is provided, shall be carried out. It shall be the responsibility of the State receiving such international assistance to continue to protect, conserve and present the property so safeguarded, in observance of the conditions laid down by the agreement.

VI. EDUCATIONAL PROGRAMMES

Article 27

1. The States Parties to this Convention shall endeavour by all appropriate means, and in particular by educational and information programmes, to strengthen appreciation and respect by their peoples of the cultural and natural heritage defined in Articles 1 and 2 of the Convention.

2. They shall undertake to keep the public broadly informed of the dangers threatening this heritage and of the activities carried on in pursuance of this Convention

Article 28

States Parties to this Convention which receive international assistance under the Convention shall take appropriate measures to make known the importance of the property for which assistance has been received and the role played by such assistance.

VII. REPORTS

Article 29

1. The States Parties to this Convention shall, in the reports which they submit to the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization on dates and in a manner to be determined by it, give information on the legislative and administrative provisions which they have adopted and other action which they have taken for the application of this

Convention, together with details of the experience acquired in this field.

2. These reports shall be brought to the attention of the World Heritage Committee.
3. The Committee shall submit a report on its activities at each of the ordinary sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

VIII. FINAL CLAUSES

Article 30

This Convention is drawn up in Arabic, English, French, Russian and Spanish, the five texts being equally authoritative.

Article 31

1. This Convention shall be subject to ratification or acceptance by States members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 32

1. This Convention shall be open to accession by all States not members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization which are invited by the General Conference of the Organization to accede to it.
2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 33

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance or accession, but only with respect to those States which have deposited their respective instruments of ratification, acceptance or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession.

Article 34

The following provisions shall apply to those States Parties to this Convention which have a federal

or non-unitary constitutional system—

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 35

1. Each State Party to this Convention may denounce the Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall not affect the financial obligations of the denouncing State until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 36

The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization shall inform the States members of the Organization, the States not members of the Organization which are referred to in Article 32, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, or accession provided for in Articles 31 and 32, and of the denunciations provided for in Article 35.

Article 37

1. This Convention may be revised by the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Any such revision shall, however, bind only the States which shall become Parties to the revising convention.
2. If the General Conference should adopt a new convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new convention otherwise provides, this Convention shall cease to be open to ratification, acceptance or accession, as from the date on which the new revising convention enters into force.

Article 38

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be

registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Done in Paris, this twenty-third day of November 1972, in two authentic copies bearing the signature of the President of the seventeenth session of the General Conference and of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, which shall be deposited in the archives of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, and certified true copies of which shall be delivered to all the States referred to in Articles 31 and 32 as well as to the United Nations."

MEMORANDUM OF OBJECTS OF THE WORLD HERITAGE CONVENTION BILL

General Background and Overview

1. The Department of Environmental Affairs and Tourism is proposing to introduce the World Heritage Convention Bill ("the Bill") into Parliament during the first session following the 1999 election.
2. The Bill seeks to:
 - 2.1 incorporate the Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage ("the World Heritage Convention" or "Convention") into South African domestic law and to ensure that everything done in terms of this Act conforms with the Convention and its Operational Guidelines;
 - 2.2 create a legal framework for the establishment of Authorities designed to oversee the management and development in a culturally and environmentally responsible manner of World Heritage Sites or, if appropriate, to strengthen the powers of existing bodies looking after these Sites;
 - 2.3 create an Advisory Board and/or an Executive Committee for each Authority that will oversee and manage the Authority;
 - 2.4 ensure that effective measures are taken for the protection, conservation and presentation of World Heritage Sites in the Republic and provide for the preparation of management zone plans;
 - 2.5 promote, manage, oversee, market and facilitate tourism and related development in World Heritage Sites in accordance with international best practice, the Convention and its Operational Guidelines; and
 - 2.6 provide for proper financial and auditing controls over each Authority and the preparation of an annual report outlining the activities of each Authority.
3. The World Heritage Convention recognises cultural and natural properties of outstanding universal value and provides for their protection and conservation. South Africa deposited its ratification of the World Heritage Convention in July 1997, and submitted its first three nominations (Robben Island, the Greater St Lucia Wetland Park and the Sterkfontein Caves) for listing as World Heritage Sites in May 1998.
4. In terms of Section 231(4) of the Constitution, Act No. 108 of 1996, a treaty such as the World Heritage Convention becomes law in South Africa when it is enacted into law by national legislation. The Convention imposes an obligation on the national Government to, *inter alia*, guarantee its implementation and ensure that legal protection is provided, management plans are developed and implemented, appropriate institutional structures are in place, periodic monitoring occurs and adequate resources, particularly finances, are provided to discharge South Africa's obligations under the Convention.
5. The incorporation of the World Heritage Convention into South Africa's domestic law

is a clear signal to the World Heritage Committee of our full commitment to the World Heritage Convention. The Committee decides whether South Africa's nominations qualify for this coveted status or not.

6. The Bill ensures that the principles of the Convention are given genuine, substantive application over South Africa's World Heritage Sites and ensures that these Sites - many of which have significant tourism potential - are developed in ways that also meet the social and economic needs of our people.

Chapter by Chapter Analysis

7. Section 1 of Chapter I, "Definitions, Objectives, Principles and Implementation", contains the customary definitions section, including the definition of a "World Heritage Site". Section 2 enacts the World Heritage Convention as part of South African law and Section 3 spells out the objectives of the Act. These include making provision for the culturally and environmentally responsible protection and development of, and related activities within, World Heritage Sites; ensuring the identification and transmission of this heritage to future generations; and promoting the development of culturally, environmentally and, if applicable, commercially sustainable projects in World Heritage Sites. Section 4 contains the fundamental principles of the Act that will apply throughout South Africa in relation to World Heritage Sites, to the actions of all organs of state and Authorities, subject to applicable law. The principles include that cultural and natural heritage management must be sensitive to the South African people and their needs and must serve the physical, psychological, developmental, cultural and social interests equitably; that development must be socially, culturally, environmentally and economically sustainable; that participation by vulnerable and historically disadvantaged persons must be ensured; that there must be inter-governmental co-ordination and harmonisation of policies, legislation and actions relating to the cultural and natural heritage; and that actual or potential conflicts of interest between organs of state or organs of state and an Authority or Authorities should be resolved through appropriate conflict resolution procedures. Section 5 deals with the enforcement and implementation of the Convention and states that the (national) Department of Environmental Affairs and Tourism is primarily responsible for enforcing and implementing the World Heritage Convention in South Africa. The Department's responsibilities include submitting the required inventory to the World Heritage Committee after consultation with the relevant provinces and other organs of state; publishing particulars of new World Heritage Sites in the Government Gazette; applying to the World Heritage Committee for international assistance in terms of the Convention; making applications to the World Heritage Fund and overseeing the proper use of any financing obtained in terms of the World Heritage Convention; and preparing reports as required by the Convention.
8. Chapter II, "Authorities", provides for the establishment of two types of Authorities. Section 6 empowers the (national) Minister of Environmental Affairs and Tourism to establish a new Authority to manage a World Heritage Site, and Section 7 empowers the Minister to add to the powers of an existing organ of state that is already managing a World Heritage Site. Section 8 provides for extensive consultation prior to the establishment of Authorities. The Chapter further specifies the two organs through which Authorities can act (namely, an Advisory Board and/or an Executive Committee), and that the Minister may determine a name for an Authority. Section 11 deals with the revocation of the Authority's powers and states that an Authority may

only be disestablished by Parliament, Section 12 describes the process for identifying and nominating areas as World Heritage Sites. The powers and duties of Authorities are set out in Section 13.

9. Chapter III provides for the establishment of an Advisory Board for an Authority and describes the Board's composition and certain administrative issues related to its functioning and its members. The Board's powers are set out in Section 15 including responsibility for, and general oversight over, the Authority.
10. Chapter IV provides for the establishment of an Executive Committee. It describes the powers and functioning of this Committee and a range of administrative issues.
11. Chapter V requires that each Authority must prepare and implement a management zone plan for the World Heritage Site under its control. The Minister must approve the management zone plan. The object of a management zone plan is to regulate the management of World Heritage Sites in a culturally and environmentally responsible manner, with due regard to the Authority's duty to provide for reasonably affordable public access to the World Heritage Site. The contents of a management zone plan are set out in section 30.
12. Chapter IV deals with the purchase, expropriation and consolidation of land for World Heritage Site purposes. Section 38 provides for different parcels of land to be consolidated and spells out the procedure to be followed.
13. Chapter VII, "Finances and Reports", spells out the possible sources of funding for Authorities. It contains comprehensive measures to ensure proper accounting and bookkeeping of the financial activities of an Authority. This is done via an annual budget and a five year strategic plan to be approved by the Minister, and an annual audit by the Auditor General. Section 48 requires that an Authority must submit an annual report to the Minister. The Authority must report on the efficiency of the management zone plan; the finances and the audits of the Authority for the past financial year; and the extent to which the Authority succeeded or failed to fulfil obligations of the Convention including, if applicable, independent cultural and environmental audits, an indication of the fulfilment of an Authority's performance indicators and the result of a five yearly independent review of the overall performance of the Authority.
14. Chapter VIII deals with delegation and regulation making powers of the Minister.

Effect on the Provinces and Local Government

15. The Bill will have the following implications for the provinces and local government:
 - 15.1 An Authority has the power to liaise with relevant cultural and nature conservation bodies on a local, provincial, and with the consent of the Department of Environmental Affairs and Tourism, a national and international level.
 - 15.2 Subject to it being so empowered by the Minister, an Authority may manage, promote, facilitate and monitor cultural development and nature conservation and related tourism activities over the World Heritage Site under its control. If appropriate, an Authority may be of assistance to a province, regional council or local government in the discharge of duties related to the World

Heritage Convention or a World Heritage Site.

15.3 At the request of a province, a regional council or a local government, and with the consent of the Minister, an Authority may perform functions on contractually agreed terms. An Authority may also enter into contracts with a province, regional council or a local government regarding any matter that concerns the World Heritage Convention or a World Heritage Site.

15.4 In preparing a management zone plan an Authority must have due regard for, and seek to integrate and harmonise that management zone plan with applicable provincial, regional and local planning and development plans.

Other Departments and Bodies Consulted

16. Relevant government departments were consulted, notably the Department of Water Affairs and Forestry, the Department of Land Affairs and the Department of Trade and Industry. The South African World Heritage Convention Committee was also consulted. Further consultations are ongoing.
17. The draft Bill is hereby published in the Government Gazette in terms of Section 154(2) of the Constitution.
18. The Department of Environmental Affairs and Tourism and the State Law Advisors are of the opinion that the Bill should be dealt with in accordance with Section 76 of the Constitution, as it falls within a functional area Listed in Schedule 4 of the Constitution, namely, the environment.

KENNISGEWING 1130 VAN 1999**DEPARTEMENT VAN OMGEWINGSKE EN TOERISME****KONSEPWETSONTWERP OP DIE WêRELDERFENISKONVENSIE, 1999**

Die Konsepwetsontwerp op die Wêrelderfeniskonvensie, 1999 word hierby vir openbare kommentaar gepubliseer ooreenkomstig artikel 154 (2) van die Grondwet van die Republiek van Suid-Afrika, 1996 (Wet No. 108 van 1996). Kommentaar moet skriftelik gerig word aan:

Die Direkteur-generaal
Vir aandag: Me I Coetzee
Departement van Omgewingsake en Toerisme
Privaatsak X2
8012 ROGGEBAAI

Kommentaar kan ook gefaks word aan (021) 418 2582 of per e-pos gestuur word aan icoetzee@sfri.wcape.gov.za.
Kommentaar moet ontvang word teen nie later nie as 9 Julie 1999.

REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

KONSEPWETSONTWERP OP DIE WÊRELDERFENISKONVENSIE

*(Om ingedien te word in die Nasionale Vergadering as 'n artikel 76
Wetsontwerp)*

(MINISTER VAN OMGEWINGSKE EN TOERISME)

WETSONTWERP

Om voorsiening te maak vir die inlywing van die Wêrelderfeniskonvensie as deel van Suid-Afrikaanse reg; om voorsiening te maak vir die uitvoering en implementering van die Wêrelderfeniskonvensie in Suid-Afrika; om voorsiening te maak vir die erkenning en vestiging van Wêrelderfenisareas; om voorsiening te maak vir die instelling van Owerhede en die toekenning van bykomende magte aan bestaande Staatsorgane; om voorsiening te maak vir die magte, funksies en pligte van sulke Owerhede; om voorsiening te maak vir Adviserende Rade en Uitvoerende Komitees van die Owerhede; om voorsiening te maak vir bestuursoneringsplanne oor Wêrelderfenisareas; om voorsiening te maak vir grondsake met betrekking tot Wêrelderfenisareas; om voorsiening te maak vir finansiële, audit- en terugvoerbeheer oor die Owerhede; en om voorsiening te maak vir aangeleenthede wat daarmee in verband staan.

Aanhef

In erkenning dat die kulturele en natuurerfenis van die mees kosbare en onvervangbare besittings is, nie alleen van die Republiek nie, maar van die mensdom as 'n geheel;

In erkenning dat die agteruitgang of verdwyning van enige van hierdie onskatbare besittings 'n verarming meebring van die erfenis van al die nasies in die wêreld, veral die mense van Suid-Afrika;

WORD DAAR BEPAAL deur die Parlement van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:

INHOUDSOPGAW**HOOFSTUK I****WOORDOMSKRYWING, DOELWITTE, BEGINSELS EN IMPLEMENTERING**

1. Woordomskrywing
2. Verordening van die Wêrelderfeniskonvensie
3. Doelwitte
4. Grondbeginsels
5. Uitvoering en implementering van die Konvensie

HOOFSTUK II**OWERHEDE**

6. Instelling
7. Bykomende magte vir bestaande Staatsliggame
8. Oorlegpleging voor instelling
9. Liggame
10. Naam
11. Ontbinding en herroeping van magte
12. Identifikasie en benoeming
13. Magte en pligte

HOOFSTUK III**ADVISERENDE RAAD**

14. Instelling
15. Magte
16. Ampsontruiming
17. Ampsneerlegging
18. Ampsverwydering
19. Vergoeding
20. Funksionering

HOOFSTUK IV**UITVOERENDE KOMITEE**

21. Instelling
22. Magte
23. Ampsontruiming
24. Ampsneerlegging
25. Ampsverwydering
26. Vergoeding
27. Funksionering

HOOFTUK V**BESTUURSONERINGSPLANNE**

- 28. Voorbereiding en implementering
- 29. Oogmerke
- 30. Inhoud
- 31. Goedkeuring
- 32. Duur
- 33. Wysiging deur Owerheid
- 34. Wysiging of beëindiging deur Minister
- 35. Voorbeeld van bestuursoneringsplan

HOOFTUK VI**GROND**

- 36. Aankoop
- 37. Onteining
- 38. Konsolidasie

HOOFTUK VII**FINANSIES EN VERSLAE**

- 39. Finansiering
- 40. Sekuriteit
- 41. Besteding
- 42. Begroting
- 43. Strategiese plan
- 44. Finansiële regulasies
- 45. Boekhouding
- 46. Ouditering
- 47. Verslag deur Ouditeur-Generaal
- 48. Jaarverslag

HOOFTUK VIII**ALGEMEEN**

- 49. Delegering
 - 50. Regulasies
 - 51. Kort titel en inwerkingtreding
- Bylae Wêrelderfeniskonvensie

HOOFSTUK I

WOORDOMSKRYWING, DOELWITTE, BEGINSELS EN IMPLEMENTERING

Woordomskrywing

1. In hierdie Wet, tensy dit teenstrydig is met die samehang, beteken—

- (i) “Adviserende Raad” die Adviserende Raad waarna verwys word in artikel 14;
- (ii) “bestuursoneringsplanne” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in Hoofstuk V;
- (iii) “Bedryfsriglyne” die bedryfsriglyne vir die implementering van die Wêrelderfeniskonvensie, soos voorberei deur die Wêrelderfeniskomitee;
- (iv) “besoedeling” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in artikel 1 van die Wet op Nasionale Omgewingsbestuur, 1998;
- (v) “Departement” die Departement van Omgewingsake en Toerisme;
- (vi) “ekosisteem” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in artikel 1 van die Wet op Nasionale Omgewingsbestuur, 1998 (Wet No. 107 van 1998);
- (vii) “hierdie Wet” ook die Bylae en regulasies en enige kennisgewing wat onder die Wet uitgereik word;
- (viii) “histories agtergeblewenes” persone of klasse persone waarteen daar in die verlede onregverdig gediskrimineer is aan die hand van wetgewing, beleid, vooroordele en stereotipes;
- (ix) “instellingsdatum” die datum bepaal deur die Minister ingevolge artikel 6 of waarna verwys word in artikel 7;
- (x) “kulturele erfenis” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in Artikel 1 van die Wêrelderfeniskonvensie;
- (xi) “LUR” die lid van die Uitvoerende Raad verantwoordelik vir omgewings-, kultuur-, of erfenissake, na gelang van die geval, in die betrokke provinsie;
- (xii) “Minister” die Minister van Omgewingsake en Toerisme;
- (xiii) “natuurlike erfenis” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in Artikel 2 van die Wêrelderfeniskonvensie;
- (xiv) “omgewing” dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in artikel 1 van die Wet op Nasionale Omgewingsbestuur, 1998;
- (xv) “Owerheid” of “Owerhede” ‘n Owerheid ingestel ingevolge artikel 6 of waarna verwys word in artikel 7;
- (xvi) “privaatgrond” enige grond wat nie Staats- of provinsiale grond is nie;
- (xvii) “provinsiale grond” grond wat regtens by ‘n provinsiale regering gevestig is;
- (xviii) “regulasie” ‘n regulasie uitgevaardig kragtens artikel 50;
- (xix) “Staatsbos” ‘n Staatsbos soos omskryf in artikel 2 van die Wet op Nasionale Bosbou, 1998 (Wet No. 84 van 1998);
- (xx) “Staatsgrond” grond wat regtens in die nasionale regering gevestig is, asook—
 - (a) grond in besit van die Minister van Grondsake;
 - (b) provinsiale grond, tensy die Premier of betrokke provinsie of ander persoon belas met daardie grond in die betrokke provinsie instem tot die spesifieke doel waarvoor die grond gebruik moet word ingevolge hierdie Wet; en
 - (c) grond in besit van die verantwoordelike persoon of Owerheid wat stam-of soortgelyke grond in trust hou,

- maar uitgesonderd grond wat behoort aan 'n plaaslike owerheid.
- (xxi) "toerisme" die voorsiening en volhoubare kommersiële ontwikkeling, op 'n verantwoordelike wyse, van kulturele en natuurlike erfenisareas om toeriste te lok en voorsiening te maak vir voordelige sosio-ekonomiese betrokkenheid van plaaslike mense;
 - (xxii) "Uitvoerende Komitee" dieselfde as wat dit beteken in die omskrywing in Hoofstuk IV;
 - (xxiii) "volhoubare ontwikkeling" dieselfde as wat dit beteken in artikel 4(2);
 - (xxiv) "voorskryf" by regulasie voorgeskryf ingevolge artikel 50;
 - (xxv) "Wêrelderfenisarea" enige plek in die Republiek wat—
 - (a) ingesluit is in—
 - (i) die Wêrelderfenislys; of
 - (ii) die voorlopige lys van die Republiek waarna verwys word in Artikel 121(a)(i) van die Bedryfsriglyne; of
 - (b) op aanbeveling van die Minister na oorlegpleging met die betrokke Minister, onderhewig aan 'n resoluëie deur die Parlement, geïdentifiseer is as 'n kulturele of natuurlike erfenisarea;
 en wat geproklameer is tot 'n Wêrelderfenisarea by wyse van 'n kennisgewing in die *Staatskoerant* deur die Minister;
 - (xxvi) "Wêrelderfenisfonds" die Wêrelderfenisfonds ingestel ingevolge Artikel 15(1) van die Wêrelderfeniskonvensie;
 - (xxvii) "die Wêrelderfeniskomitee" die Wêrelderfeniskomitee ingestel ingevolge Artikel 8 van die Wêrelderfeniskonvensie;
 - (xxviii) "Wêrelderfeniskonvensie" die Konvensie vir die Beskerming van die Wêreld se Kulturele en Natuurlike Erfenis, wat goedgekeur is deur die Algemene Vergadering van UNESCO op 16 November 1972, bekragtig is deur die Republiek op 10 Julie 1999 en waarvan 'n vertaling uiteengesit is in die Bylae;
 - (xxix) "Wêrelderfenislys" die Wêrelderfenislys ingestel ingevolge Artikel 11(2) van die Wêrelderfeniskonvensie.

Verordening van die Wêrelderfeniskonvensie as deel van Suid-Afrikaanse reg

2. Die Wêrelderfeniskonvensie word verorden tot die reg van die Republiek.

Doelwitte van hierdie Wet

3. Die doelwitte van hierdie Wet is—
 - (a) om met verantwoordelikheid teenoor kultuur en die omgewing voorsiening te maak vir die beskerming en ontwikkeling van Wêrelderfenisareas en aktiwiteite daarbinne wat daarmee verband hou;
 - (b) om die Wêrelderfeniskonvensie deel te maak van die Suid-Afrikaanse landsreg en om 'n raamwerk te skep vir die effektiewe implementering van die Wêrelderfeniskonvensie en Bedryfsriglyne in die Republiek, onderworpe aan die Grondwet en die bepalings van hierdie Wet;
 - (c) om toerisme en die verwante ontwikkeling in Wêrelderfenisareas te bevorder, te bestuur, daarvoor toesig te hou, te bemark en te fasiliteer ooreenkomstig die beste internasionale metodes, die Wêrelderfeniskonvensie en die Bedryfsriglyne;
 - (d) om te verseker dat alles wat gedoen word ingevolge hierdie Wet, in ooreenstemming is met die verpligtinge van die Republiek, kragtens die Wêrelderfeniskonvensie en die

Bedryfsriglyne;

- (e) om te verseker dat die kulturele en natuurlike erfenis van die Republiek geïdentifiseer word en om te verseker dat dit aan die nageslag oorgedra word;
- (f) om te verseker dat doeltreffende en aktiewe stappe geneem word vir die beskerming, instandhouding en voorstelling van die kulturele en natuurlike erfenis van die Republiek;
- (g) om beleggings en vernuwings in Wêrelderfenisareas te bevorder;
- (h) om werkskepping in Wêrelderfenisareas te bevorder;
- (i) om die ontwikkeling van kultureel, omgewingskundig en, indien toepaslik, kommersieel volhoubare projekte in Wêrelderfenisareas te bevorder; en
- (j) om die bemagtiging en vooruitgang van histories agtergeblewenes te bevorder met projekte wat verband hou met Wêrelderfenisareas.

Grondbeginsels

4. (1) Vir die doel van hierdie Wet word die volgende grondbeginsels deur die Staat erken en is dit van toepassing op die aksies van alle Staatsorgane in die Republiek met betrekking tot Wêrelderfenisareas, onderhewig aan toepaslike reg:

- (a) Kulturele en natuurlike erfenisbestuur moet sensitief wees vir mense en hul behoeftes en moet regverdiglik omsien na hul fisiese, psigologiese, kulturele, sosiale en ontwikkelingsbehoefte;
- (b) ontwikkeling moet sosiaal, kultureel, omgewingskundig en ekonomies volhoubaar wees;
- (c) daar moet gestreef word na billike toegang tot Wêrelderfenisareas en spesiale stappe moet geneem word om te verseker dat die histories agtergeblewenes toegang het daartoe;
- (d) alle belanghebbendes en betrokke partye moet aangemoedig word om deel te neem aan die bestuur van die kulturele en natuurlike erfenis;
- (e) alle mense moet die geleentheid hê om die insig, vaardighede en vermoë te ontwikkel wat nodig is vir billike en effektiewe deelname;
- (f) deelname deur kwesbare en histories agtergeblewe mense moet verseker word;
- (g) wanneer besluite geneem word, moet die belange, behoeftes en waardes van belanghebbendes en betrokke partye in ag geneem word;
- (h) die welstand en bemagtiging van gemeenskappe moet bevorder word deur opvoeding in en bewusmaking van die kulturele en natuurlike erfenis, die deel van kennis, ervaring en ander toepaslike vaardighede en op enige ander paslik wyse;
- (i) die gevolge van aktiwiteite op die sosiale, ekonomiese, kulturele en natuurlike erfenis, insluitende nadele en voordele, moet in aanmerking geneem en geëvalueer word;
- (j) besluite moet op 'n oop en deursigtige wyse geneem word en toegang tot inligting moet voorsien word ingevolge die toepaslike reg;
- (k) beleid, wetgewing en ander aksies met betrekking tot die kulturele en natuurlike erfenis moet tussen regeringsvlakke gekoördineer word;
- (l) werklike of potensiële belangebotsings tussen—
 - (i) Staatsorgane; of
 - (ii) 'n Staatsorgaan en 'n Owerheid; of
 - (iii) Owerhede,
 moet opgelos word deur middel van geskikte geskilbeslegtingsmetodes;
- (m) beleid, administratiewe praktyk, wetgewing en die interpretasie van bestaande

- wetgewing rakende die kulturele en natuurlike erfenis moet die integrasie van hierdie hulpbronne in provinsiale, stedelike en plattelandse beplanning en sosiale en ekonomiese ontwikkeling bevorder;
- (n) wêreld- en internasionale verantwoordelikhede wat verband hou met die kulturele en natuurlike erfenis moet nagekom word in nasionale belang;
 - (o) die kulturele en natuurlike erfenis word in openbare trust vir die mense gehou, die gebruik van kulturele en omgewingshulpbronne moet tot voordeel van die openbare belang wees en die kulturele en natuurlike erfenis moet bewaar word as die gemeenskaplike erfenis van die mense;
 - (p) sensitiewe, kwesbare en hoogs dinamiese of ekosisteme onder druk soos kusstrande, riviermondings, vleilande en soortgelyke stelsels vereis besondere aandag wat betref bestuurs- en beplanningsprosedures, veral as hulle blootgestel word aan aansienlike menslike hulpbrongebruik en ontwikkelingsdruk.

(2) Vir die doeleindes van hierdie Wet, sluit volhoubare ontwikkeling van Wêrelderfenisareas in dat—

- (a) die versteuring van ekosisteme en skade aan biologiese diversiteit voorkom word of, indien dit nie heeltemal voorkom kan word nie, dat dit tot 'n minimum beperk en herstel word;
- (b) besoedeling en die agteruitgang van die omgewing voorkom word of, indien dit nie heeltemal voorkom kan word nie, dat dit tot 'n minimum beperk en herstel word;
- (c) die versteuring van landskappe en terreine wat die kulturele en natuurlike erfenis van die Republiek vorm voorkom word of, indien dit nie heeltemal voorkom kan word nie, dat dit tot 'n minimum beperk en herstel word;
- (d) afval voorkom word of, indien dit nie heeltemal voorkom kan word nie, dat dit tot 'n minimum beperk en hergebruik of hersirkuleer word waar moontlik, of dat daar andersins op 'n verantwoordelike wyse daarvan ontslae geraak word;
- (e) die gebruik en benutting van onhernieubare natuurlike hulpbronne verantwoordelik en billik is en die gevolge van die uitputting van die hulpbron in gedagte gehou word;
- (f) die ontwikkeling, gebruik en benutting van hernieubare hulpbronne en die ekosisteme waarvan hulle deel is, nie die vlak oorskry waar hulle ongeskondenheid in gevaar is nie;
- (g) 'n risiko-vermydende en versigtige benadering, wat rekening hou met die beperkings van bestaande kennis oor die gevolge van besluite en aksies, gevolg word;
- (h) negatiewe gevolge op die omgewing en die omgewingsregte van die mense voorkom word en, indien dit nie heeltemal voorkom kom word nie, dit tot 'n minimum beperk en herstel word;
- (i) die kulturele en natuurlike erfenis die vermoë het om versoening, begrip en respek te kweek en by te dra tot die ontwikkeling van 'n samebindende Suid-Afrikaanse identiteit; en
- (j) kulturele en natuurlike erfenisbestuur bedag moet wees daarop om nie hierdie erfenis vir sektariese of politiese gewin te gebruik nie.

Uitvoering en implementering van die Konvensie

5. Die Departement is verantwoordelik vir die uitvoering en implementering van die Wêrelderfeniskonvensie in die Republiek, insluitende—

- (a) die voorlegging van 'n inventaris soos beskryf in Artikel 11 van die Wêrelderfeniskonvensie aan die Wêrelderfeniskomitee na oorlegpleging met die betrokke provinsies en ander Staatsorgane;

- (b) die publikasie binne 'n billike tydperk van die besonderhede wat voorgeskryf kan word vir enige Wêrelderfenisarea in die *Staatskoerant*;
- (c) die aanvra van internasionale hulp by die Wêrelderfeniskomitee ingevolge Artikel 13 en Deel V van die Wêrelderfeniskonvensie;
- (d) die sluit van ooreenkomste ingevolge Artikel 13 van die Wêrelderfeniskonvensie;
- (e) die rig van aansoeke aan die Wêrelderfenisfonds en toesig oor die geskikte gebruik van enige fondse wat verkry is ingevolge die Wêrelderfeniskonvensie; en
- (f) die voorbereiding van verslae na beraadslaging met die betrokke provinsies en Staatsliggame, soos vereis deur Artikel 29 van die Wêrelderfeniskonvensie.

HOOFSTUK II OWERHEDE

Instelling van Owerhede

6. Die Minister kan by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* 'n Owerheid instel wat 'n regspersoon is met die vermoë om te dagvaar en gedagvaar te word in eie naam, en met die magte, pligte, funksies en jurisdiksie uiteengesit in hierdie Wet soos wat die Minister mag bepaal.

Bykomende magte vir bestaande Staatsorgane

7. Waar 'n bestaande Staatsorgaan alreeds regtens 'n Wêrelderfenisarea bestuur of daarby betrokke is, mag die Minister by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* die bykomende magte waarna verwys word in artikel 13 aan daardie Staatsorgaan met betrekking tot daardie Wêrelderfenisarea toeken as wat die Minister mag bepaal.

Oorlegpleging voor instelling

8. (1) Die Minister of sy of haar verteenwoordiger moet met belanghebbende partye oorleg pleeg voor optrede ingevolge artikels 6 of 7, welke oorlegpleging in die vorm van openbare verhore kan wees en oorlegpleging kan insluit met die betrokke—

- (a) provinsies;
- (b) kulturele owerhede;
- (c) bewaringsowerhede;
- (d) erfenisowerhede; en
- (e) ander Staatsorgane.

(2) Die Minister moet, indien van toepassing—

- (a) die eienaar van die gebied beïnvloed deur so 'n verklaring;
- (b) die verbandhouer, bewoner en enige ander persoon met 'n geregistreerde belang in die area beïnvloed deur so 'n verklaring;
- (c) kulturele, bewarings- en erfenisliggame met 'n belang in die gebied beïnvloed deur so 'n verklaring, verwittig na oorlegpleging ingevolge subartikel (1), maar voor 'n Owerheid ingestel word.

(3) Die verwittiging waarna in subartikel (2) verwys word, kan gedoen word deur die publikasie van 'n kennisgewing in die *Staatskoerant*.

Organe van owerhede

9. 'n Owerheid ingestel ingevolge artikel 6 of waarna verwys word in artikel 7, kan bestaan uit 'n Adviserende Raad of 'n Uitvoerende Komitee of beide, met die magte en pligte waarna verwys word in artikels 13 en 15 (1) soos die Minister mag bepaal.

Naam van Owerheid

10. Die Minister kan die naam van 'n Owerheid bepaal by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant*.

Ontbinding en herroeping van magte

11. (1) (a) 'n Owerheid ingestel ingevolge artikel 6 kan slegs ontbind word kragtens 'n resoluëie deur die Parlement.

(b) In die geval van so 'n Owerheid, kan die Minister kragtens 'n resoluëie van die Parlement sodanige magte van daardie Owerheid wysig, opskort, herroep en beëindig by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant*, met of sonder voorwaardes, nadat die betrokke Owerheid 'n geleentheid gegee is om aangehoor te word waar sodanige wysiging, opskorting, herroeping of beëindiging—

- (i) nodig is vir nakoming van die Wêrelderfeniskonvensie of die Bedryfsriglyne; of
- (ii) in die openbare belang is.

(2) In die geval van 'n Owerheid waarna verwys word in artikel 7, kan die Minister slegs kragtens 'n resoluëie deur die Parlement die bykomende magte herroep wat deur hom of haar toegeken is.

Identifikasie en benoeming

12. (1) Die Departement of 'n liggaam voorgeskryf deur die Minister kan plekke met potensieële kulturele of natuurlike erfenisbelang identifiseer en die wenslikheid ondersoek om sommige plekke vir insluiting in die Wêrelderfenislys te benoem.

(2) Enige persoon of, indien dit bestaan, die liggaam waarna verwys word in subartikel (1), kan 'n skriftelike voorstel aan die Departement voorlê om 'n plek te benoem vir insluiting in die Wêrelderfenislys.

(3) Die Minister kan, op aanbeveling van die Departement of, indien dit bestaan, die liggaam waarna verwys word in subartikel (1), die formaat en prosedures voorskryf vir—

- (a) die voorstel waarna verwys word in subartikel (2);
- (b) 'n ondersoek na sodanige voorstel; en
- (c) die benoeming van enige plek in die Republiek vir insluiting in die Wêrelderfenislys.

(4) 'n Skriftelike motivering vir die verklaring van 'n plek as Wêrelderfenisarea moet deur die Departement voorberei en gehou word.

Magte en pligte van Owerhede

13. Die Minister kan by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* aan 'n Owerheid wat ingestel is kragtens artikel 6 of waarna verwys word in artikel 7, sommige van, of al die volgende magte en pligte toeken oor een of meer Wêrelderfenisareas—

- (a) toesighouding oor en nakoming van die Wêrelderfeniskonvensie, insluitend—

- (i) om die identifikasie, beskerming, bewaring, voorstelling en oordrag aan die nageslag van die kulturele en natuurlike erfenis te verseker; en
- (ii) om te verseker dat doeltreffende en aktiewe stappe geneem word vir die doeltreffende beskerming, bewaring en voorstelling van die kulturele en natuurlike erfenis;
- (b) identifikasie van nuwe Wêrelderfenisareas;
- (c) skakeling met die betrokke kulturele, natuurbewarings- en soortgelyke owerhede op plaaslike, provinsiale en, met die toestemming van die Departement, op nasionale en internasionale vlak;
- (d) bestuur, bevordering, fasilitering en kontrolering van die kulturele en natuurlike erfenis;
- (e) verantwoordelikheid vir die kulturele en natuurlike erfenis, in ooreenstemming met al die toepaslike nasionale en provinsiale wetgewing, beleid en bestuursplanne;
- (f) onderhandeling, in oorleg met die Departement van Grondsake, met eisers ingevolge die Wet op die Herstel van Grondregte, 1994 (Wet No. 22 van 1994) oor eise op Staatsgrond of, in die geval van privaatchron wat deel vorm van Wêrelderfenisareas of grond wat Wêrelderfenisareas beïnvloed, die skikking van sulke eise met die toestemming van die eienaar en die goedkeuring van die Minister van Grondsake of sy of haar gedelegeerde;
- (g) toekenning van konsessies en soortgelyke kontraktuele regte oor Wêrelderfenisareas deur middel van kontrakte of lisensies;
- (h) die sluit van kontrakte vir enigiets wat direk of indirek met 'n Owerheid se magte, funksies, doelwitte en insidentele sake verband hou, maar die Minister kan by wyse van regulasie vereis dat ooreenkomste van 'n gespesifiseerde soort, aard of omvang sy of haar voorafverkreë skriftelike goedkeuring vereis;
- (i) verkryging van grond deur kontrakte, donasies, of op ander wyse;
- (j) vordering van heffings, gelde, huur of ander vergoeding vir—
 - (i) enige funksie wat 'n Owerheid vervul; of
 - (ii) enige reg wat 'n Owerheid toeken;
- (k) die gebruik van roerende of onroerende bates onder 'n Owerheid se beheer vir wins of vergoeding, onderhewig aan alle toepaslike wette, indien sodanige bate nie onmiddellik deur die Owerheid benodig word vir die uitvoering van daardie Owerheid se funksies nie;
- (l) die onderneming van navorsing of ondersoeke met betrekking tot 'n Wêrelderfenisarea bewerkstellig of dit self onderneem;
- (m) koördinasie met—
 - (i) die relevante tribunale onder die Wet op Ontwikkelingsfasilitering, 1995 (Wet No. 67 van 1995); of
 - (ii) soortgelyke liggame of toepaslike beplanningsowerhede op nasionale, provinsiale en plaaslike vlak, om die verantwoordelike ontwikkeling in Wêrelderfenisareas te bevorder en om te verseker dat ontwikkeling plaasvind in ooreenstemming met alle toepaslike wetgewing en prosedures;
- (n) die inisiëring, verskaffing van hulp of fasilitering van enige toepassing onder die Wet op Ontwikkelingsfasilitering, 1995, of ander toepaslike ontwikkelings-, sonerings- of bestuurswetgewing wat verband hou met 'n Wêrelderfenisarea of dit beïnvloed;
- (o) uitvoering van enige funksie, op voorwaardes waarop kontraktueel ooreengekom is en met die toestemming van die Minister, op versoek van—

- (i) 'n nasionale staatsdepartement; of
 - (ii) 'n instelling of statutêre liggaam; of
 - (iii) 'n ander land; of
 - (iv) 'n provinsie; of
 - (v) 'n streeksraad; of
 - (vi) 'n plaaslike regering; of
 - (vii) enige ander entiteit of persoon voorgeskryf deur die Minister;
 - (p) indiensneming van persone of entiteite op 'n permanente of tydelike grondslag;
 - (q) delegering van enige van 'n Owerheid se magte, met inbegrip van die teoekening van regte met betrekking tot daardie Owerheid se magte oor kulturele ontwikkeling of natuurbewaring aan 'n bevoegde nasionale, provinsiale of plaaslike regering of 'n privaat natuurbewaringsentiteit met die nodige bevoegdheid en hulpbronne, op die volgende wyse—
 - (i) kontraktueel; en
 - (ii) op 'n oop en deursigtige wyse;
 - (r) instelling van komitees, subkomitees en die reël van 'n Owerheid se interne sake soos wat daardie Owerheid nodig ag; en
 - (s) die doen van alles wat verbandhoudend of relikerwys noodsaaklik is vir die behoorlike uitvoering van paragrafe (a) tot (s).
- (2) Wanneer die Minister die magte toeken waarna verwys word in subartikel (1), moet die Minister spesifiseer watter magte uitgeoefen word deur óf die Adviserende Raad óf die Uitvoerende Komitee of beide, wat ookal die geval mag wees.
- (3) (a) 'n Owerheid mag reëls maak met betrekking tot 'n Wêrelderfenisarea onder daardie Owerheid se jurisdiksie rakende sake wat die Minister kan bepaal.
- (b) Die Minister kan voorbeelde van reëls publiseer by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* wat as 'n riglyn deur Owerhede gebruik kan word.

HOOFSTUK III

ADVISERENDE RAAD

Instelling van Adviserende Raad

14. (1) Die Minister kan 'n Adviserende Raad vir 'n Owerheid instel by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant*.

(2) Die Minister moet verseker dat die Adviserende Raad breedweg verteenwoordigend en veelsydig is, met lede wat gekwalifiseerd is om 'n wesenlike bydrae tot die behoorlike funksionering van die Owerheid te maak, en dit kan sonder beperking lede insluit van—

- (a) die nasionale regering;
- (b) aangrensende gemeenskappe wat direk beïnvloed word;
- (c) erfenisliggame;
- (d) die georganiseerde sakesektor;
- (e) aangrensende stamowerhede wat beïnvloed word;
- (f) natuurbewaringsliggame;
- (g) kulturele organisasies;
- (h) nie-regeringsorganisasies
- (i) onafhanklike kultuur- of natuurbewaringskundiges;

- (j) provinsiale staatsdepartemente, kultuur- of natuurbewaringsowerhede;
 - (k) plaaslike owerhede;
 - (l) private grondeienaars; en
 - (m) internasionale kultuur- of natuurbewaringsliggame.
- (3) Die Minister mag lede van die Adviserende Raad vir 'n hernubare tydperk van vyf jaar aanstel.
- (4) 'n Adviserende Raad moet bestaan uit nie minder nie as drie en nie meer nie as 11 lede.
- (5) Die Hoofamptenaar van 'n Owerheid ingestel ingevolge artikel 6 is 'n *ex officio*-lid van daardie Owerheid se Adviserende Raad.

Magte van die Adviserende Raad

15. (1) 'n Adviserende Raad het die magte wat redelikerwys nodig is om—
- (a) verantwoordelik te wees vir die beleid van en algemene toesig oor daardie Owerheid;
 - (b) leiding te gee aan die Uitvoerende Komitee van daardie Owerheid;
 - (c) die aktiwiteite van die Uitvoerende Komitee van daardie Owerheid te kontroleer om nakoming van hierdie Wet te verseker; en
 - (d) met die Adviserende Rade van ander owerhede te koördineer.
- (2) Die Minister kan, bykomend tot die magte waarna verwys word in subartikel (1), enige van die magte waarna verwys word in artikel 13 toeken aan 'n Owerheid.
- (3) Die Minister kan die besluite, aksies en beleid van die Adviserende Raad wat hy of sy mag voorskryf, hersien.

Ampsontruiming

16. (1) 'n Lid van die Adviserende Raad moet sy of haar amp ontruim indien hy of sy—
- (a) insolvent verklaar word;
 - (b) geestesongesteld word;
 - (c) nalaat om vooraf en skriftelik 'n finansiële belang te verklaar in—
 - (i) enige aangeleentheid waarby die Owerheid betrokke is; of
 - (ii) enige belangebotsing,
 maar waar 'n finansiële belang of belangebotsing behoorlik verklaar word, mag sodanige lid van die Adviserende Raad nie deelneem aan enige handeling deur die Adviserende Raad rakende daardie saak nie;
 - (d) skuldig bevind word aan 'n oortreding waarvan oneerlikheid 'n element is en tot tronkstraf sonder die keuse van 'n boete gevonnissen word; of
 - (e) afwesig is van drie agtereenvolgende vergaderings van die Adviserende Raad sonder verlof van die voorsitter.

Ampsneerlegging

17. (1) 'n Lid van die Adviserende Raad mag bedank deur drie maande skriftelike kennis te gee aan die Minister.
- (2) Die Minister mag 'n korter kennistydperk aanvaar.

Ampsverwydering

18. (1) Die Minister of sy of haar gedelegeerde mag, nadat die lid aangehoor is, 'n lid van die Adviserende Raad verwyder uit sy of haar amp indien daar volgens die Minister voldoende redes is vir so 'n stap, welke redes kan insluit dat daardie lid—

- (a) skuldig is aan wangedrag;
- (b) onbevoeg word; of
- (c) onbekwaam is.

Vergoeding van Adviserende Raad

19. Die Owerheid mag 'n lid van die Adviserende Raad wat nie in voltydse diens van 'n staatsorgaan staan nie, die toelae betaal wat die Minister in die algemeen of vir 'n spesifieke geval kan bepaal met die instemming van die Minister van Finansies.

Funksionering van die Adviserende Raad

20. Die Minister kan aangeleenthede rakende die funksionering van die Adviserende Raad bepaal, insluitende—

- (a) ampstermyne, diensvoorwaardes en vergoeding van lede van die Adviserende Raad;
- (b) vakatures op die Adviserende Raad;
- (c) die aantal lede van die Adviserende Raad wat benodig word om 'n kworum te vorm by 'n vergadering;
- (d) komitees van die Adviserende Raad; en
- (e) die delegering en opdra van funksies van die Adviserende Raad.

HOOFSTUK IV

UITVOERENDE KOMITEE

Instelling van Uitvoerende Komitee

21. (1) Die Minister kan 'n Uitvoerende Komitee vir 'n Owerheid instel by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant*.

(2) Die Minister mag nie minder nie as vyf en nie meer nie as 15 lede vir die Uitvoerende Komitee aanstel vir 'n hernubare tydperk van nie langer nie as twee jaar.

(3) Die Uitvoerende Komitee moet bestaan uit—

- (a) 'n Hoofbeampte, wat ook die rekenpligtige amptenaar van die Owerheid is;
- (b) 'n Hoof Finansiële Beampte;
- (c) 'n Hoof Kulturele of Omgewingsbeampte;
- (d) een *ex officio*-lid van die Adviserende Raad; en
- (e) ander bykomende lede.

(4) Die Minister moet verseker dat die Uitvoerende Komitee breedweg verteenwoordigend en veelsydig is, met lede wat gekwalifiseerd is om 'n wesenlike bydrae te lewer tot die doeltreffende dag-tot-dag en langtermyn funksionering van die Owerheid, en kan lede insluit wat bedrewe is in—

- (a) finansies;
- (b) sakevernuf;
- (c) kulturele erfenis;
- (d) natuurlike erfenis;

- (e) toerisme;
- (f) projekbestuur;
- (g) bemarking;
- (h) gemeenskapsbetrokkenheid; en
- (i) regssake.

Magte van die Adviserende Raad

22. Bykomend tot enige magte waarna verwys word in artikel 13 en wat daaraan toegeken word deur die Minister, het die Uitvoerende Komitee al die nodige magte om verantwoordelik te wees vir die doeltreffende dag-tot-dag bestuur en funksionering van daardie Owerheid.

Ampsontruiming

23. (1) 'n Lid van die Uitvoerende Komitee moet sy of haar amp ontruim indien hy of sy—
- (a) insolvent verklaar word;
 - (b) geestesongesteld word;
 - (c) nalaat om vooraf en skriftelik 'n finansiële belang te verklaar in—
 - (i) enige aangeleentheid waarby die Owerheid betrokke is; of
 - (ii) enige belangebotsing,maar waar 'n finansiële belang of belangebotsing behoorlik verklaar word, mag sodanige lid van die Uitvoerende Komitee nie deelneem aan enige handeling deur die Uitvoerende Komitee rakende daardie saak nie;
 - (d) skuldig bevind word aan 'n oortreding waarvan oneerlikheid 'n element is en tot tronkstraf sonder die keuse van 'n boete gevonnissen word; of
 - (e) afwesig is van drie agtereenvolgende vergaderings van die Uitvoerende Komitee sonder verlof van die voorsitter.

Ampsneerlegging

24. (1) 'n Lid van die Uitvoerende Komitee mag bedank deur drie maande skriftelike kennis te gee aan die Minister.
- (2) Die Minister mag 'n korter kennistydperk aanvaar.

Ampsverwydering

25. (1) Die Minister of sy of haar gedelegeerde mag, nadat die lid aangehoor is, 'n lid van die Uitvoerende Komitee verwyder uit sy of haar amp indien daar volgens die Minister voldoende redes is vir so 'n stap, welke redes kan insluit dat daardie lid—
- (a) skuldig is aan wangedrag;
 - (b) onbevoeg word; of
 - (c) onbekwaam is.

Vergoeding van Uitvoerende Komitee

26. Die Owerheid mag 'n lid van die Uitvoerende Komitee, wat nie in die voltydse

diens van 'n Staatsorgaan staan nie, die toelae betaal wat die Minister in die algemeen of vir 'n spesifieke geval kan bepaal met die instemming van die Minister van Finansies.

Funksionering van die Uitvoerende Komitee

27. Die Minister kan aangeleenthede rakende die funksionering van die Uitvoerende Komitee vorskryf, insluitende—

- (a) ampstermyne, diensvoorwaardes en vergoeding van lede van die Uitvoerende Komitee;
- (b) vakatures op die Uitvoerende Komitee;
- (c) die aantal lede van die Uitvoerende Komitee wat benodig word om 'n kworum te vorm by 'n vergadering;
- (d) komitees van die Uitvoerende Komitee; en
- (e) die delegering en opdra van funksies van die Uitvoerende Komitee.

HOOFSTUK V

BESTUURSONERINGSPLANNE

Voorbereiding en implementering van bestuursoneringsplanne

28. (1) Elke Owerheid moet 'n bestuursoneringsplan voorberei en implementeer vir die Wêrelderfenisarea onder daardie Owerheid se beheer en sodanige buffersones ten einde Artikels 4 en 5 van die Wêrelderfeniskonvensie uit te voer.

(2) 'n Owerheid moet daardie Owerheid se sake bestuur volgens 'n bestuursoneringsplan.

(3) Tydens voorbereiding van 'n bestuursoneringsplan moet 'n Owerheid die Wêrelderfeniskonvensie en die Bedryfsriglyne in ag neem en poog om die bestuursoneringsplan met die vereistes van die Wêrelderfeniskonvensie en Bedryfsriglyne te integreer en harmoniseer, en ook met toepaslike—

- (a) provinsiale beplanning en ontwikkelingsplanne;
- (b) streeksbeplanning en -ontwikkelingsplanne;
- (c) plaaslike beplanning en ontwikkelingsplanne; en
- (d) planne ingevolge die Wet op Nasionale Omgewingsbestuur, 1998 (Wet No. 107 van 1998), die Wet op Kulturele Inrigtings, 1969 (Wet No 29 van 1969), die Wet op Nasionale Parke (Wet No 57 van 1976), 1976 en die Wet op Nasionale Erfenishulpbronne, 1999.

Oogmerke van die bestuursoneringsplan

29. Die oogmerke van elke bestuursoneringsplan moet wees om die bestuur van die Wêrelderfenisarea te verseker en te reguleer, onderworpe aan die doelwitte van hierdie Wet en met inagneming van die kulturele of natuurlike sensitiwiteit van die betrokke Wêrelderfenisarea, op 'n wyse wat—

- (a) kultureel en omgewingsverantwoordelik is;
- (b) verantwoordelike toerisme bevorder in die geval van 'n Wêrelderfenisarea wat oop is vir 'n groot aantal besoekers;
- (c) werkskepping, vermoënsontwikkeling en oordrag van vaardighede bevorder; en
- (d) rekening hou met die Owerheid se plig om voorsiening te maak vir redelik bekostigbare

openbare toegang tot Wêrelderfenisareas.

(2) Bykomend tot die oogmerke in subartikel (1), moet die bestuursoneringsplan aanpas by die Wêrelderfeniskonvensie, die Bedryfsriglyne en enige ander voorskrif deur die Minister wat bykomende oogmerke stel of wat die oogmerke in hierdie Wet toelig.

Inhoud van die bestuursoneringsplan

30. Bykomend tot die vereistes van die Wêrelderfeniskonvensie, die Bedryfsriglyne en die Minister se voorskrifte vir 'n plan van hierdie aard, moet die bestuursoneringsplan ten minste die volgende bevat—

- (a) 'n gekoördineerde beleidsraamwerk;
- (b) die beplanningskontroles en prestasiekriteria wat voorgeskryf kan word;
- (c) 'n program vir die implementering van die plan;
- (d) prosedures vir openbare deelname;
- (e) prosedures vir deelname deur bewarings-, toerisme- en ander relevante kundiges;
- (f) kultuur- of natuurbewaringskomponente vereis deur—
 - (i) toepaslike reg; en
 - (ii) die voorskrifte van die Minister;
- (g) bepalinge rakende die—
 - (i) aktiwiteite binne die spesifieke sone;
 - (ii) bepalinge en voorwaardes vir die uitvoer van aktiwiteite;
 - (iii) verbod op aktiwiteite voorgeskryf deur die Minister; en
 - (iv) beheer oor die gereeldheid, grootte, inwerking op, of wyse waarop aktiwiteite uitgevoer word in 'n spesifieke sone.

Goedkeuring van bestuursoneringsplan

31. (1) 'n Owerheid moet daardie Owerheid se eerste bestuursoneringsplan binne drie maande vanaf daardie Owerheid se instelling aan die Minister voorlê vir goedkeuring.

(2) Die Wêrelderfenisarea moet bestuur word soos voorgeskryf deur die Minister terwyl daar gewag word op die Minister se goedkeuring van die bestuursoneringsplan.

(3) 'n Bestuursoneringsplan ingevolge subartikel (1) moet aan die Minister voorgelê word nadat die Owerheid met die volgende oorleg gepleeg het met:

- (a) Omliggende gemeenskappe aangrensend aan die Wêrelderfenisarea;
- (b) eienaars van privaatgrond in, of aangrensend aan die Wêrelderfenisarea; en
- (c) eisers ingevolge die Wet op die Herstel van Grondregte, 1994, met eise op Wêrelderfenisareas of grond wat Wêrelderfenisareas beïnvloed.

(4) Die Minister kan by ontvangs van 'n bestuursoneringsplan—

- (a) daardie plan goedkeur met of sonder voorwaardes; of
- (b) daardie plan afkeur.

(5) 'n Bestuursoneringsplan is slegs in werking indien dit goedgekeur is deur die Minister.

Duur van bestuursoneringsplan

32. (1) Elke bestuursoneringsplan moet 'n tydperk dek van ten minste vyf jaar of die langer tydperk wat die Minister bepaal.

(2) 'n Owerheid moet 'n opvolgende bestuursoneringsplan aan die Minister voorlê om mee gehandel te word ooreenkomstig artikel 29(4) voor die einde van die tweedelaaste jaar van die funksionering van 'n bestaande bestuursoneringsplan.

Wysiging van bestuursoneringsplan deur Owerheid

33. 'n Owerheid mag 'n bestuursoneringsplan wysig, onderworpe aan die goedkeuring van die Minister ooreenkomstig artikel 31(4).

Wysiging of beëindiging van bestuursoneringsplan deur Minister

34. (1) Die Minister kan 'n bestuursoneringsplan wysig of beëindig indien—
- (a) daardie bestuursoneringsplan ondoeltreffend is;
 - (b) daardie bestuursoneringsplan nie voldoen aan die Wêrelderfeniskonvensie, Bedryfsriglyne of toepaslike reg nie; of
 - (c) daar ander goeie redes is om dit te doen.

(2) Die Minister mag nie 'n bestuursoneringsplan wysig of beëindig nie indien die gevolg van sodanige wysiging of beëindiging direk of indirek 'n ongunstige effek op die kontraktuele regte of verwagtinge van 'n houer van regte kragtens 'n kontrak, lisensie, toekenning of soortgelyke middel het, of waarskynlik sal hê, insluitende—

- (a) partye wat die ontwikkeling van, of op 'n Wêrelderfenisarea voorsien; of
- (b) enige finansiële instelling wat finansiering aan sodanige houer van regte verskaf.

Voorbeeld van bestuursoneringsplan

35. Die Minister kan voorbeelde van bestuursoneringsplanne of dele daarvan voorskryf.

HOOFSTUK VI

GROND

Aankoop van grond vir die doel van Wêrelderfenisareas

36. Die Minister mag, met die instemming van die Minister van Openbare Werke, enige eiendom aankoop en dit reserveer vir doeleindes wat in hierdie Wet met betrekking tot Wêrelderfenisareas beoog word, indien daardie doeleinde 'n openbare doeleinde is of in die openbare belang is.

Onteiening van grond vir doeleindes van Wêrelderfenisareas

37. Die Onteiningswet, 1975 (Wet No. 63 van 1975) geld vir alle onteienings onder hierdie Wet en enige verwysing na die Minister van Openbare Werke moet uitgelê word as 'n verwysing na die Minister vir doeleindes van sodanige onteienings.

Konsolidasie van grond

38. (1) Die Minister kan by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant*

grond reserveer of konsolideer en wysigings aanbring aan enige serwituut of ander saaklike reg oor grond vir doeleindes van 'n Wêrelderfenisarea, in die geval van—

- (a) Staatsbosse, indien die betrokke Minister instem;
- (b) stam- of ander grond wat in trust gehou word, indien die verantwoordelike persoon of betrokke owerheid instem;
- (c) ander Staatsgrond as waarna verwys word in paragraaf (a), indien die betrokke Minister instem;
- (d) privaatgrond, indien sodanige grond gehuur word deur die Minister of 'n Owerheid op voorwaardes waarop ooreengekom is met die eienaar daarvan of indien daardie eienaar instem; of
- (e) enige grond wat aangekoop is deur die Minister kragtens artikel 36 of onteien is deur die Minister ingevolge artikel 37.

(2) Wanneer die Minister ingevolge subartikel (1) optree, moet die titelakte of ander titeldokumente van die gronddele vervang word met 'n sertifikaat van verenigde of eenvormige titel, wat die geval ookal mag wees, uitgegee deur die toepaslike registrateur soos omskryf in artikel 102 van die Registrasie van Aktes Wet, 1937 (Wet No. 47 van 1937) op ontvangs van skriftelike toestemming van die betrokke Minister of Owerheid waarna verwys word in subartikel (1), ondanks van die feit dat daar nie voldoen is aan die bepalings van artikels 40 en 42 van die Registrasie van Aktes Wet, 1937, nie.

(3) Ondanks die bepalings in die Wet op die Beskikking oor Staatsgrond, 1961 (Wet No. 48 van 1961), kan die Minister by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* met betrekking tot enige grond wat gereserveer of gekonsolideer is, of enige saaklike reg wat gewysig is ingevolge subartikel (1)—

- (a) eiendomsreg of gebruiksregte van sodanige grond na 'n Owerheid oorplaas;
- (b) enige serwituut of ander saaklike reg wysig of herroep; en
- (c) enige sodanige grond wat gereserveer of gekonsolideer is 'n naam gee of 'n Owerheid dit 'n naam laat gee, onderworpe aan die voorwaardes wat die Minister, in oorleg met die betrokke Minister of Owerheid, in subartikels (1) (a), (b) of (c), genoem, indien van toepassing, voorskryf.

(4) Ondanks die bepalings van artikel 5 van die Wet op die Beskikking van Staatsgrond, 1961, en artikel 18 van die Registrasie van Aktes Wet, 1937, moet 'n registrateur soos omskryf in artikel 102 van die Registrasie van Aktes Wet, 1937, by voorlegging van 'n sertifikaat aan hom of haar deur die Minister van Openbare Werke dat Staatsgrond oorgedra is ingevolge subartikel (3)(a), kosteloos inskrywings en endossemente maak na sy of haar goeddunke in of op enige toepaslike register, titelakte of enige ander dokument in daardie registrateur se kantoor of voorgelê aan die registrateur, sodat sodanige grond in die naam van daardie Owerheid geregistreer kan word.

(5) Die registrateur waarna verwys word in subartikel (2) moet, by voorlegging van 'n sertifikaat aan hom of haar deur die Minister van Openbare Werke dat 'n serwituut, ander saaklike reg of huur oorgedra is ingevolge subartikel (3)(b) of dat 'n serwituut bestaan op Staatsgrond wat oorgedra is ingevolge daardie subartikel, kosteloos sodanige inskrywings en endossemente maak na sy of haar goeddunke in of op enige toepaslike register, titelakte of ander dokument in daardie registrateur se kantoor of voorgelê aan daardie registrateur, om—

- (a) sodanige serwituut, ander saaklike reg of huur oor te dra in die Owerheid se naam;
- (b) die bestaan te bevestig van die serwituut op Staatsgrond wat so oorgedra word ten voordele van enige ander persoon.

HOOFSTUK VII

FINANSIES EN VERSLAE

Finansiering

39. 'n Owerheid mag geld ontvang of insamel, wat die geval ookal mag wees, van enige wettige bron, insluitende—

- (a) 'n kontrak;
- (b) 'n lening;
- (c) fondse van donateurs binne of buite die Republiek;
- (d) rente;
- (e) inkomste van 'n gesamentlike onderneming;
- (f) heffings op regte toegeken of dienste gelewer;
- (g) gelde, insluitende en sonder beperking, gelde wat verband hou met—
 - (i) die toekenning van lisensies; en
 - (ii) omset;
- (h) inkomste uit verkope;
- (i) inkomste uit die ontwikkeling of verhuring van bates;
- (j) konsessiebetalings;
- (k) subsidies en lenings van enige Staatsliggaam; en
- (l) bewilligings deur die Parlement.

Sekuriteit

40. 'n Owerheid kan enige van daardie Owerheid se onbeswaarde bates aanwend as sekuriteit vir skuld of ander verpligtinge, met die toestemming van die Minister en indien die betrokke bate meer as tien persent van die totale bates van die Owerheid word is moet die Minister van Finansies se toestemming ook verkry word.

Besteding van geld

41. (1) Die gelde deur 'n Owerheid ontvang of ingesamel ingevolge artikel 39 moet gebruik word ooreenkomstig die besigheids- en finansiële plan van die Owerheid soos goedgekeur deur die Minister.

(2) 'n Owerheid mag 'n reserwefonds stig en bedryf.

Begroting

42. (1) (a) 'n Owerheid moet daardie Owerheid se begroting vir die volgende finansiële jaar nie later nie as 30 dae voor die einde van elke finansiële jaar aan die Minister voorlê vir goedkeuring.

(b) Die begroting vir 'n Owerheid se eerste finansiële jaar moet binne 90 dae vanaf die instellingsdatum aan die Minister voorgelê word vir goedkeuring.

(2) Die begroting moet 'n Owerheid se voorgestelde werksaamhede, projekte, aktiwiteite en ander doelwitte van die volgende finansiële jaar uiteensit en verduidelik, asook—

- (a) die koste van daardie werksaamhede, projekte, aktiwiteite en ander doelwitte;

- (b) die voorgestelde wyse waarop dit gefinansier sal word;
- (c) die beplande prestasie-aanwysers wat van toepassing is daarop;
- (d) 'n staat van daardie Owerheid se beraamde inkomste en uitgawes vir daardie finansiële jaar;
- (e) enige ander inligting en besonderhede wat voorgeskryf kan word; en
- (f) enige bykomende tersaaklike inligting wat van tyd tot tyd skriftelik deur die Minister aangevra mag word.

Strategiese plan

43. (1) (a) 'n Owerheid moet 'n vyfjaar strategiese plan aan die Minister voorlê vir goedkeuring nie later nie as 30 dae voor die einde van daardie Owerheid se eerste finansiële jaar en elke finansiële jaar daarna.

(b) 'n Vyfjaar strategiese plan moet aangeheg word by 'n Owerheid se jaarlikse begroting.

Finansiële regulasies

44. (1) Die volgende aangeleenthede kan voorgeskryf word—
- (a) die inhoud, formaat en struktuur van die begroting en, indien nodig, dié van die strategiese plan;
 - (b) die mate waarin en wyse waarop die Owerheid met belanghebbende persone of lede van die publiek oorleg moet pleeg met betrekking tot enige begroting of strategiese plan.

(2) Hierdie hoofstuk verhinder nie die Owerheid om beplanning vir 'n langer tydperk te onderneem nie.

Boekhouding

45. (1) 'n Owerheid moet vir elke finansiële jaar volgens algemeen aanvaarbare rekeningkundige praktyk behoorlik boekhou van daardie Owerheid se inkomste, uitgawes en transaksies gedurende die finansiële jaar en die stand van daardie Owerheid se bates en laste gedurende en aan die einde van die finansiële jaar;

(2) 'n Owerheid moet jaarliks, binne ses maande vanaf die einde van die finansiële jaar die volgende finansiële state vir daardie jaar voorberei, wat die Owerheid se transaksies en finansiële bronne, posisie en stand van sake akkuraat weerspieël om sodoende te voldoen aan die Maatskappywet, 1973 (Wet No. 61 van 1973)—

- (a) 'n inkomste- en uitgawestaat;
- (b) 'n kontantvloeiastaat; en
- (c) 'n balansstaat.

Ouditering

46. (1) Die boeke, rekeningkundige rekords en finansiële state van 'n Owerheid moet jaarliks deur die Ouditeur-Generaal geouditeer word.

(2) Die Hoofbeampte moet jaarliks, binne ses maande vanaf die einde van die finansiële jaar, 'n Owerheid se finansiële state, wat goedgekeur is deur die Uitvoerende Komitee en Adviserende Raad en tot dien effekte gesertifiseer is deur die Hoofbeampte, aan die

Ouditeur-Generaal voorlê vir ouditering.

(3) By voltooiing van die audit moet die Ouditeur-Generaal 'n verslag waarna deur tussenkoms van die voorsitter van die Adviserende Raad aan die Minister lewer.

Verslag deur Ouditeur-Generaal

47. (1) In die verslag waarna verwys word in artikel 46(3), moet die Ouditeur-Generaal 'n mening uitspreek oor en aandui of—

- (a) die inligting wat vervat is in 'n Owerheid se finansiële state voorgelê is op 'n grondslag wat konsekwent is met dié van die vorige finansiële jaar, indien toepaslik;
- (b) die transaksies en aktiwiteite van 'n Owerheid wat onder die aandag van die Ouditeur-Generaal gekom het, gemagtig was ingevolge hierdie Wet; en
- (c) daar voldoende maatreëls en prosedures bestaan vir die behoorlike bestuur van 'n Owerheid.

(2) Die verslag van die Ouditeur-Generaal moet die aandag vestig op enige ander sake wat uit die audit voortspruit en wat, volgens die Ouditeur-Generaal, in openbare of nasionale belang onder die aandag van die Minister en Parlement gebring behoort te word.

Jaarverslag

48. 'n Owerheid moet binne ses maande vanaf die einde van die finansiële jaar 'n jaarverslag aan die Minister voorlê, wat die volgende moet insluit—

(a) Met betrekking tot die bestuursoneringsplan—

- (i) nakoming van die bestuursoneringsplan, insluitende nakoming van die toepaslike prestasie-aanwysers;
- (ii) die doeltreffendheid van die bestuursoneringsplan;
- (iii) moontlike verbeterings aan die bestuursoneringsplan; en
- (iv) ander sake rakende die bestuursoneringsplan waarop die Owerheid die Minister se aandag wil vestig;

(b) Met betrekking tot sy finansies en audits vir die afgelope finansiële jaar ingevolge hierdie Hoofstuk—

- (i) 'n opsomming van die besigheid, werksaamhede, projekte, finansies, transaksies en aktiwiteite van 'n Owerheid gedurende die finansiële jaar en die Owerheid se finansiële posisie aan die einde van daardie jaar;
- (ii) die gouditeerde finansiële state van 'n Owerheid vir die finansiële jaar gedek deur die finansiële verslag;
- (iii) die verslag van die Ouditeur-Generaal; en
- (iv) 'n oorsig deur die Adviserende Raad wat 'n Owerheid se besigheid, werksaamhede, projekte en aktiwiteite gedurende daardie finansiële jaar in hooftrekke beskryf en die nodige agtergrondinligting, verduidelikings of redes gee vir enige iets wat bespreek word in die finansiële state en wat--

(aa) die mate waarin 'n Owerheid daarin geslaag het om die verskillende doelwitte vir daardie finansiële jaar, wat in besonderhede in sy jaarlikse begroting en in die destydse geldende strategiese plan uiteengesit is, te bereik of daarmee te bevorder, uiteensit; en

(bb) al die tersaaklike inligting bevat oor 'n Owerheid se prestasie met die oog daarop om te bepaal hoe goed die Owerheid daarin geslaag het om daardie Owerheid se hulpbronne doelmatig, doeltreffend en ekonomies aan te wend gedurende daardie finansiële jaar,

sowel as 'n vergelyking tussen die beplande prestasie-aanwysers vir daardie finansiële jaar wat uiteengesit is in daardie jaar se besigheids- en finansiële plan en die werklike prestasie-aanwysers aan die einde van daardie jaar;

(c) Die mate waarin 'n Owerheid daarin geslaag of gefaal het om daardie Owerheid se verpligtinge ingevolge die Wêrelderfeniskonvensie, Bedryfsriglyne en hierdie Wet na te kom, insluitende—

- (i) 'n onafhanklike kulturele oudit, indien toepaslik;
- (ii) 'n onafhanklike omgewingsoudit, indien toepaslik;
- (iii) voldoening aan 'n Owerheid se prestasie-aanwysers; en
- (iv) die uitslag van 'n vyfjaarlikse onafhanklike evaluering van 'n Owerheid se prestasie.

HOOFSTUK VIII

ALGEMEEN

Delegering

49. (1) Die Minister kan by wyse van kennisgewing in die *Staatskoerant* enige mag, plig of werksaamheid wat ingevolge hierdie Wet by hom of haar berus, behalwe die mag om regulasies te maak, delegeer aan die Direkteur-Generaal van die Departement, 'n Owerheid, provinsie, plaaslike regering of Staatsorgaan.

(2) Geen delegering van enige mag, plig of werksaamheid ingevolge hierdie artikel verhinder die uitoefening of verrigting van sodanige mag, plig of werksaamheid deur die Minister nie.

(3) Die Direkteur-Generaal kan 'n mag, plig of werksaamheid wat by of kragtens hierdie Wet by hom of haar berus delegeer aan enige, of 'n kombinasie van—

- (a) 'n Owerheid, tot die mate wat daardie Owerheid nie alreeds sodanige magte ingevolge artikel 13 het nie;
- (b) 'n provinsiale owerheid, na oorlegpleging met die LUR; of
- (c) 'n statutêre liggaam wat hoofsaaklik betrokke is by kulturele sake of natuurbewaring, mits geen sodanige delegering die Departement se verpligtinge onder die Wêrelderfeniskonvensie sal beïnvloed nie.

Regulasies

50. (1) Die Minister kan, onderworpe aan die doelwitte en grondbeginsels van koöperatiewe regering van hierdie Wet, regulasies maak wat nie teenstrydig is met die Wet nie, met betrekking tot—

- (a) enigiets wat ingevolge hierdie Wet voorgeskryf, beskryf, beheer of bepaal kan of moet word by wyse van regulasie, of waarvoor ingevolge hierdie Wet voorsiening gemaak moet word by wyse van regulasie;
- (b) alle sake wat in die algemeen redelikerwys noodsaaklik is om voorgeskryf te word om die doelwitte van hierdie Wet te bereik.

(2) Die Minister kan regulasies maak rakende—

- (a) die diensvoorwaardes, indiensneming, verplasing, bevordering en volgehoue indiensneming van 'n Owerheid se werknemers wat—
 - (i) van 'n Staatsorgaan na 'n Owerheid verplaas is; of
 - (ii) nuut aangestel is;

- (b) die bestuur en administrasie van 'n Owerheid;
 - (c) die bepaling van die kriteria vir die maak van aanstellings op die Adviserende Raad, insluitende kriteria vir die bepaling van enige belanghebbende partye se regte;
 - (d) die finansiële en rekeningkundige aktiwiteite van 'n Owerheid;
 - (e) die identifikasie, ondersoek en benoeming van 'n toekomstige Wêrelderfenisarea;
 - (f) die bestuur en beheer van 'n Wêrelderfenisarea;
 - (g) die administrasie, bestuur en beheer van 'n owerheid se roerende en onroerende bates;
 - (h) die instelling van raadgewende forums of liggame wat, sonder beperking, verteenwoordigers kan insluit van—
 - (i) provinsies;
 - (ii) Owerhede;
 - (iii) interdepartementele komitees; en
 - (iv) Staatsorgane;
 - (i) die tyd, wyse en vorm waarop daar aan enige administratiewe, tegniese of verslaggewende vereistes van die Wêrelderfeniskonvensie voldoen moet word;
- (3) Die Minister kan—
- (a) norme en standaarde vir die kulturele en natuurlike erfenis voorskryf wat bestaansbaar is met die bepalinge van hierdie Wet;
 - (b) bykomend tot, maar nie teenstrydig nie met die doelwitte en beginsels wat uiteengesit word in hierdie Wet, nasionale beleid rakende die bestuur van die kulturele of natuurlike erfenis vir algemene inligting publiseer;
 - (c) by wyse van regulasie alle, of soveel Bedryfsriglyne as wat nodig mag wees, integreer met die nodige veranderinge, waar toepaslik, vir doeltreffende implementering in die Republiek.

Kort titel en inwerkingtreding

51. Hierdie Wet word die Wet op die Wêrelderfeniskonvensie, 1999, genoem en tree in werking op 'n datum wat bepaal word deur die President by proklamasie in die *Staatskoerant*.

BYLAE**KONVENSIE VIR DIE BESKERMING VAN DIE WÊRELD
SE KULTURELE EN NATUURLIKE ERFENIS**

Die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie wat vergader het in Parys vanaf 17 Oktober tot 21 November 1972, tydens die Organisasie se sewentiende sessie,

Neem kennis dat die kulturele- en natuurerfenis toenemend deur vernietiging bedreig word, nie net vanuit tradisionele bronne van agteruitgang nie, maar ook deur veranderende sosiale- en ekonomiese omstandighede wat die situasie vererger met selfs meer vernietigende verskynsels van beskadiging en vernietiging,

Neem in ag dat die agteruitgang of verdwyning van enige item van kulturele- of natuurlike erfenis 'n skadelike verarming van die erfenis van al die lande van die wêreld daarstel,

Neem in ag dat die beskerming van hierdie erfenis op 'n nasionale vlak dikwels ontoereikend bly weens die omvang van middele wat nodig word vir daardie taak en die onvoldoende ekonomiese-, wetenskaplike- en tegnologiese hulpbronne van die land waar die area wat ter beskerming staan geleë is,

Onthou dat die Grondwet van die Organisasie voorsiening maak dat die Organisasie kennis sal behou, laat toeneem en versprei deur te verseker dat die wêreld se erfenis beskerm en bewaar word, en aan die lande wat daardeur geraak word die nodige internasionale verdrae voor te stel,

Neem in ag dat die bestaande internasionale verdrae, voorstelle en resolusies aangaande die wêreld se kulturele- en natuurlike erfenis die belang demonstreer, vir al die mense van die wêreld, om hierdie unieke en onvervangbare erfenis te beskerm, ongeag aan wie daardie erfenis mag behoort,

Neem in ag dat dele van die kulturele- en natuurlike erfenis van hoogstaande belang is en daarom beskerm moet word as deel van die wêreld se erfenis vir die hele mensdom,

Neem in ag dat in die lig van die omvang en erns van die nuwe gevare wat daardie erfenis bedreig, dit die plig is van die hele internasionale gemeenskap om deel te neem aan die beskerming van die kulturele- en natuurlike erfenis wat van uitstaande universele waarde is, deur kollektiewe bystand te verleen wat, alhoewel dit nie ter vervanging is van die optrede deur die betrokke Staat nie, as 'n effektiewe aanvulling daartoe sal dien,

Neem in ag dat dit noodsaaklik is vir hierdie doeleinde om nuwe bepalings aan te neem in die vorm van 'n konvensie ter vestiging van 'n effektiewe sisteem van kollektiewe beskerming van kulturele- en natuurlike erfenis van hoogstaande universele waarde, wat op 'n permanente basis georganiseer is en ooreenkomstig moderne wetenskaplike metodes funksioneer,

Nadat besluit is tydens die sestiende sessie dat hierdie vraagstuk een is wat die onderwerp van 'n internasionale konvensie moet wees,

Word hierdie konvensie aangeneem op die sestiende dag van November 1972.

I. DEFINISIE VAN KULTURELE- EN NATUURLIKE ERFENIS

Artikel 1

Vir doeleindes van hierdie Konvensie word die volgende beskou as "kulturele erfenis": monumente; argitektoniese werke; monumentale beeldhou- en skilderwerke; elemente of strukture van 'n argeologiese aard; graverings; grotwonings en kombinasies van kenmerke wat van uitstaande universele waarde is uit 'n geskiedkundige-, kuns- of wetenskaplike oogpunt; groepe geboue of groepe aparte- of aaneenlopende geboue wat weens hul argitektoniese eienskappe, homogeniteit of ligging in die landskap van uitstaande universele waarde is uit 'n geskiedkundige-, artistieke- of wetenskaplike oogpunt; areas, mensewerke of 'n kombinasie van werke van die natuur en die mens, en areas wat argeologiese areas insluit wat van uitstaande universele waarde is vanuit 'n geskiedkundige, estetiese, etnologiese of antropologiese oogpunt.

Artikel 2

Vir doeleindes van hierdie Konvensie word die volgende beskou as "natuurlike erfenis": natuurlike verskynsels bestaande uit fisiese of biologiese formasies of groepe van sulke formasies wat van uitstaande universele waarde is uit 'n estetiese- of wetenskaplike oogpunt; geologiese of fisiografiese formasies en presies-omlynde areas wat die habitat is van bedreigde dier- of plantspesies wat van uitstaande universele waarde is uit 'n wetenskaplike- of bewaringsoogpunt; natuurlike areas of presies-omlynde natuurlike areas van uitstaande universele waarde uit 'n wetenskaplike, bewarings-, of natuurlike skoonheidsoogpunt.

Artikel 3

Elke lidstaat tot hierdie Konvensie moet die verskillende areas genoem in Artikels 1 en 2 hierbo binne daardie land se gebied identifiseer en afbaken.

II. NASIONALE BESKERMING EN INTERNASIONALE BESKERMING VAN DIE KULTURELE- EN NATUURLIKE ERFENIS

Artikel 4

Elke lidstaat tot hierdie Konvensie erken dat die plig om te verseker dat die identifisering, beskerming, bewaring, aanbidding en oordrag aan toekomstige geslagte van die kulturele- en natuurlike erfenis na verwys in Artikels 1 en 2 hierbo, en wat geleë is binne daardie land se gebied, hoofsaaklik die plig van daardie lidstaat is. Elke lidstaat sal alles binne daardie lidstaat se vermoë doen om die voorafgaande te verseker, en waar gepas, met internasionale bystand en samewerking wat daardie lidstaat mag bekom, in besonder met finansiële, artistieke, wetenskaplike- en tegniese bystand.

Artikel 5

Ten einde te verseker dat effektiewe en aktiewe maatreëls geneem word vir die beskerming, bewaring en aanbieding van die kulturele- en natuurlike erfenis wat geleë is binne 'n lidstaat se gebied, sal elke lidstaat tot die Konvensie poog, in soverre dit moontlik is en gepas is vir daardie lidstaat-

(a) om 'n algemene beleid aan te neem waarvan die oogmerk is om die kulturele en natuurlike erfenis 'n funksie in die lewe van die gemeenskap te maak en om die beskerming van daardie erfenis te integreer in omvattende beplanningsprogramme;

(b) om binne daardie lidstaat se gebied een of meer dienste vir die beskerming, bewaring en aanbieding van kulturele- of natuurlike erfenis met gepaste personeel en die nodige middele om hul funksies uit te voer te vestig, waar sulke dienste nie reeds bestaan nie;

(c) om wetenskaplike en tegniese studies en navorsing te ontwikkel en sulke bedryfsmetodes te ontwikkel as wat nodig mag wees om die Staat in staat te stel om die gevare wat daardie Staat se kulturele- en natuurlike erfenis bedreig teen te werk;

(d) om die nodige regs-, wetenskaplike, tegniese, administratiewe- en finansiële stappe te neem wat nodig mag wees vir die identifisering, beskerming, bewaring, aanbieding en rehabilitasie van hierdie erfenis; en

(e) om die vestiging en ontwikkeling van nasionale- of streekssentrums vir die opleiding in beskerming, bewaring en aanbieding van kulturele- en natuurlike erfenis te bevorder, en om wetenskaplike navorsing op hierdie gebied aan te moedig.

Artikel 6

1. Met volle respek vir die soewereiniteit van State op wie se gebied die kulturele en natuurlike erfenis genoem in Artikels 1 en 2 geleë is, en sonder om afbreuk te doen aan eiendomsregte waarvoor voorsiening gemaak is in nasionale wetgewing, erken die lidstate tot hierdie Konvensie dat sulke erfenis 'n wêrelderfenis is waarvan die beskerming die plig is van die internasionale gemeenskap, as 'n geheel, om aan saam te werk.

2. Die lidstate onderneem, in ooreenstemming met die bepalings van hierdie Konvensie, om hulp te verleen met die identifikasie, beskerming, bewaring en aanbieding van die kulturele- en natuurlike erfenis na verwys in paragrawe 2 en 4 van Artikel 11 van die State binne wie se gebied daardie areas geleë is so versoek.

3. Elke lidstaat tot hierdie Konvensie onderneem om nie enige beplande maatreëls te tref wat direk of indirek die kulturele- en natuurlike erfenis na verwys in Artikels 1 en 2 en wat geleë is binne die gebied van ander lidstate tot die Konvensie kan beskadig nie.

Artikel 7

Vir doeleindes van hierdie Konvensie sal internasionale beskerming van die wêreld se kulturele en natuurlike erfenis verstaan word as die vestiging van 'n sisteem van internasionale medewerking en bystand wat ontwerp is om lidstate tot die Konvensie te ondersteun in hul pogings om daardie erfenis te bewaar en te identifiseer.

III. INTERREGERINGSKOMITEE VIR DIE BESKERMING VAN DIE WÊRELD SE KULTURELE- EN NATUURLIKE ERFENIS**Artikel 8**

1. 'n Interregeringskomitee vir die Beskerming van die Kulturele en Natuurlike Erfenis van Uitstaande Universele Waarde, genaamd "die Wêrelderfeniskomitee", word hiermee gestig binne die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie. Die Komitee sal bestaan uit 15 lidstate tot die Konvensie, verkies deur lidstate tot die Konvensie in algemene vergadering gedurende 'n gewone sitting van die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie. Die aantal state wat lede is van die Komitee sal toeneem tot 21 vanaf die datum van die gewone sitting van die Algemene Vergadering wat volg op die inwerkingtreding van hierdie Konvensie vir ten minste 40 state.

2. Die verkiesing van Komiteelede sal 'n regverdige verteenwoordiging van die wêreld se verskillende streke en kulture verseker.

3. 'n Verteenwoordiger van die Internasionale Sentrum vir die Studie van die Behoud en Restorasie van Kulturele Eiendom (Rome Sentrum), 'n verteenwoordiger van die Internasionale Raad vir Monumente en Plekke (ICOMOS) en 'n verteenwoordiger van die Internasionale Unie vir die Bewaring van die Natuur en Natuurlike Hulpbronne (IUCN), tot wie verteenwoordigers van ander interregerings- of nie-regeringsorganisasies met soortgelyke oogmerke bygevoeg mag word, mag vergaderings van die Komitee bywoon in 'n adviserende hoedanigheid op die versoek van die lidstate tot die Konvensie in algemene vergadering gedurende die gewone sittings van die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

Artikel 9

1. Die ampstermyn van lidstate van die Wêrelderfeniskomitee sal vanaf die einde van die gewone sessie van die Algemene Vergadering strek waarop hulle verkies is tot die einde van die derde daaropvolgende gewone sessie.

2. Die ampstermyn van een derde van die lede wat só aangewys word tydens die eerste verkiesing sal egter ophou aan die einde van die eerste gewone sessie van die algemene vergadering wat volg op die een waarop hulle verkies is, en die ampstermyn van 'n verdere derde van die lede wat so aangewys is op dieselfde tyd sal ophou aan die einde van die tweede

gewone sessie van die Algemene Vergadering wat volg op dié waarop hulle verkies is. Die name van hierdie lede sal verkies word deur die trek van 'n lootjie deur die President van die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie na die eerste verkiesing.

3. Lidstate van die Komitee sal persone tot hul verteenwoordigers verkies wie gekwalifiseerd is op die gebied van kulturele en natuurlike erfenis.

Artikel 10

1. Die Wêrelderfeniskomitee sal Ordereëls aanneem.

2. Die Komitee mag te enige tyd publieke of private organisasies uitnooi om deel te neem aan die Komitee se vergaderings en aan vergaderings ter oorlegpleging oor spesifieke probleme.

3. Die Komitee mag sulke konsulerende liggame skep as wat dit nodig beskou vir die uitvoering van die Komitee se funksies.

Artikel 11

1. Elke lidstaat tot hierdie Konvensie sal vir sover dit moontlik is 'n inventaris voorlê aan die Wêrelderfeniskomitee van areas wat deel is van die kulturele- of natuurlike erfenis, geleë binne daardie lidstaat se gebied, en wat geskik is vir insluiting op die lys waarvoor voorsiening gemaak word in paragraaf 2 van hierdie Artikel.

2. Gebaseer op die inventaris wat voorgelê is in terme van paragraaf 1, sal die Komitee onder die titel van die "Wêrelderfenislys" 'n lys skep, op datum hou en publiseer van die areas wat deel vorm van die kulturele- en natuurlike erfenis, soos omskryf in Artikels 1 en 2 van hierdie Konvensie en wat na die Komitee se mening beskik oor die uitstaande waarde in terme van sodanige kriteria as wat dit mag neergelê het. 'n Opgedateerde lys sal ten minste elke twee jaar versprei word.

3. Die insluiting van 'n area op die Wêrelderfenislys benodig die toestemming van die betrokke staat. Die insluiting van 'n area wat geleë is in 'n gebied, soewereiniteit of jurisdiksie waaroor meer as een staat aanspraak maak sal geensins die regte van die partye tot die dispuut benadeel nie.

4. Wanneer dit vereis word deur die omstandighede sal die Komitee onder die titel "Lys van Wêrelderfenis in Gevaar", 'n lys vestig, opdateer en publiseer van die areas wat verskyn op die Wêrelderfenislys waarvan die bewaring grootskaalse operasies benodig en waarvoor bystand aangevra is in terme van hierdie Konvensie. Die Lys sal 'n skatting bevat van die koste van sulke operasies. Die Lys mag slegs areas bevat wat deel vorm van kulturele- en natuurlike erfenis wat bedreig word deur ernstige en spesifieke gevare, soos die bedreiging van verdwyning as gevolg van versnelde agteruitgang, grootskaalse publieke of private projekte of snelle stedelike of toerisme-ontwikkelingsprojekte; vernietiging veroorsaak deur omstandighede teweeggebring deur 'n verandering in die gebruik of eienaarskap van die grond; grootskaalse

veranderings weens onbekende oorsake; verlating om welke rede ookal; die uitbreek of bedreiging van gewapende konflik; rampe en oorstromings; ernstige brande, aardskuddings, grondverskuiwings; vulkaniese uitbarstings; veranderings in watervlakke, vloede en getybolwe. Die Komitee mag ter eniger tyd in geval van 'n dringende behoefte 'n nuwe inskrywing maak op die Lys van Wêrelderfenisareas in Gevaar en sodanige inskrywing onmiddelik publiseer.

5. Die Komitee sal die kriteria bepaal op welke basis 'n area wat hoort tot kulturele- of natuurlike erfenis ingesluit mag word op die lyste genoem in paragrawe 2 en 4 van hierdie Artikel.

6. Die Komitee sal die lidstaat in wie se gebied die betrokke kulturele- of natuurlike area geleë is raadpleeg alvorens 'n versoek ter insluiting tot een van die twee lyste genoem in paragrawe 2 en 4 van hierdie Artikel van die hand gewys word.

7. Die Komitee sal met die instemming van die betrokke State die studies en navorsing wat benodig word ten einde die lyste waarna verwys word in paragrawe 2 en 4 van hierdie Artikel, op te stel, koördineer en aanmoedig.

Artikel 12

Die feit dat 'n area wat hoort tot die kulturele- en natuurlike erfenis nie ingesluit is in enige van die twee lyste genoem in paragrawe 2 en 4 van Artikel 11 nie, sal geensins geïnterpreteer word om te beteken dat daardie areas nie uitstaande universele waarde het vir doeleindes anders as daardie wat volg uit die insluiting tot hierdie lyste nie.

Artikel 13

1. Die Wêrelderfeniskomitee sal versoeke vir internasionale bystand deur lidstate tot hierdie Konvensie ontvang en bestudeer met betrekking tot areas wat deel vorm van die kulturele- en natuurlike erfenis wat geleë is in hul gebiede, en wat ingesluit is of wat potensieel geskik is vir insluiting op die lyste na verwys in paragrawe 2 en 4 van Artikel 11. Die doel van sulke versoeke mag wees om die beskerming, bewaring, aanbieding en rehabilitasie van sulke areas te verseker.

2. Versoeke vir internasionale bystand in terme van paragraaf 1 van hierdie Artikel mag ook betrekking hê op die identifisering van kulturele en natuurlike areas omskryf in Artikels 1 en 2 wanneer voorlopige ondersoek aantoon dat verdere navrae geregverdig is.

3. Die Komitee sal besluit op die aksie wat geneem moet word met betrekking tot hierdie versoeke, en waar gepas, die aard en omvang van die bystand bepaal, en die aangaan van die nodige reëlins namens die Komitee met die betrokke regering magtig.

4. Die Komitee sal 'n volgorde van prioriteite vir die Komitee se aktiwiteite bepaal. Wanneer die Komitee so maak sal dit die volgende belange in ag neem vir die wêreld se kulturele- en natuurlike erfenis van die area wat beskerming benodig: die behoefte om internasionale bystand te verleen aan die area wat die mees verteenwoordigend is van 'n natuurlike omgewing of die

genialiteit en die geskiedenis van die wêreld se mense, die dringendheid van die werk wat gedoen moet word, die hulpbronne wat beskikbaar is vir die State binne wie se gebied die bedreigde area geleë is en in besonder die mate waartoe daardie State in staat is om daardie areas te beskerm met hul eie hulpbronne.

5. Die Komitee sal 'n lys van areas waarvoor internasionale bystand verleen is voorberei, op datum hou en publiseer.

6. Die Komitee sal op die gebruik van die hulpmiddele van die Fonds wat ingevolge Artikel 15 van hierdie Konvensie geskep word besluit. Die Komitee sal maniere soek om hierdie hulpbronne te vermeerder en sal alle nuttige stappe neem ter uitvoering daarvan.

7. Die Komitee sal saamwerk met internasionale en nasionale regerings- en nie-regeringsorganisasies met oogmerke soortgelyk aan die van die Konvensie. Die Komitee mag gebruik maak van sulke organisasies, in besonder die Internasionale Sentrum vir die Studie van die Behoud en Restorasie van Kulturele Eiendom (Rome Sentrum), die Internasionale Raad vir Monumente en Plekke (ICOMOS) en die Internasionale Unie vir die Bewaring van die Natuur en Natuurlike Hulpbronne (IUCN), asook van publieke en private liggame en individue, vir die implementering van programme en projekte.

8. Besluite van die Komitee sal geneem word met 'n twee-derde meerderheid van die lede wat teenwoordig is en wat stem. 'n Meerderheid van die lede van die Komitee is 'n kworum.

Artikel 14

1. Die Wêrelderfeniskomitee sal bygestaan word deur 'n Sekretariaat wat aangestel is deur die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

2. Die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie, wat tot volste mate moontlik gebruik maak van die Internasionale Sentrum vir die Studie van die Behoud en Restorasie van Kulturele Eiendom (Rome Sentrum), die Internasionale Raad vir Monumente en Plekke (ICOMOS) en die Internasionale Unie vir die Bewaring van die Natuur en Natuurlike Hulpbronne (IUCN) in hul onderskeie areas van kompetensie en vermoëns, sal die Komitee se dokumentasie en agenda vir vergaderings voorberei en sal verantwoordelik wees vir die implementering van besluite.

IV. FONDS VIR DIE BESKERMING VAN DIE WÊRELD SE KULTURELE- EN NATUURLIKE ERFENIS

Artikel 15

1. 'n Fonds vir die beskerming van die Wêreld se Kulturele- en Natuurlike Erfenis van Uitstaande Universele Waarde word hiermee geskep wat bekend sal staan as "die Wêrelderfenisfonds".

2. Die Fonds sal 'n trustfonds wees, in ooreenstemming met die bepalings van die Finansiële Regulasies van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

3. Die hulpbronne van die Fonds sal bestaan uit-

- (a) verpligte en vrywillige bydraes deur die lidstate tot hierdie Konvensie,
- (b) bydraes, geskenke of begiftigings wat gemaak is deur-
 - (i) ander State;
 - (ii) die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie, ander organisasies in die Verenigde Nasies sisteem, in besonder die Verenigde Nasies Ontwikkelingsprogram of ander interregeringsorganisasies;
 - (iii) publieke of privaat liggame of individue;
- (c) enige rente op die hulpbronne van die Fonds;
- (d) fondse ingebring deur insameling en ontvangs van geleënthede wat georganiseer is ten bate van die Fonds; en
- (e) alle ander hulpbronne gemagtig deur die Fonds se regulasies soos voorberei deur die Wêrelderfeniskomitee.

4. Bydraes tot die Fonds en ander vorme van bystand wat beskikbaar gestel word aan die Komitee mag slegs gebruik word vir die doeleindes as wat die Komitee bepaal. Die Komitee mag bydraes ontvang wat slegs gebruik mag word vir 'n spesifieke program of projek, met dien verstande dat die Komitee besluit het op die implementering van sodanige program of projek. Geen politieke voorwaardes mag gekoppel word aan bydraes tot die Fonds nie.

Artikel 16

Sonder om afbreuk te doen aan enige aanvullende bydraes, onderneem die lidstate tot hierdie Konvensie om gereeld, elke twee jaar, die bydraes te betaal aan die Wêrelderfenisfonds, in die vorm van 'n uniforme persentasie van toepassing op alle State, soos bepaal deur die Algemene Vergadering van die lidstate tot hierdie Konvensie gedurende die sittings van die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie. Hierdie besluit van die Algemene Vergadering vereis 'n meerderheid van die lidstate wat teenwoordig is en stem, en wat nie die verklaring gemaak het waarna verwys word in paragraaf 2 van hierdie Artikel nie. Onder geen omstandighede sal die verpligte bydraes van lidstate tot hierdie Konvensie 1% oorskry van die bydraes tot die gewone begroting van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie nie.

2. Elke Staat waarna verwys word in Artikel 31 of 32 van hierdie Konvensie mag egter verklaar, ten tye van deponering van daardie Staat se instrument ter ratifikasie, aanvaarding of toetreding, dat dit nie gebonde sal wees aan paragraaf 1 van hierdie Artikel nie.

3. 'n Lidstaat tot hierdie Konvensie wat die verklaring gemaak het waarna verwys word in

paragraaf 2 van hierdie Artikel mag ter enige tyd sodanige verklaring terugtrek deur die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie in kennis te stel. Die terugtrekking van van die verklaring sal egter nie effektief word met betrekking tot die verpligte bydrae van deur daardie Staat voor die datum van die daaropvolgende Algemene Vergadering van die State wat partye is tot die Konvensie nie.

4. Ten einde die Komitee in staat te stel om die Komitee se aktiwiteite effektief te beplan, sal die bydraes van lidstate tot hierdie Konvensie wat die verklaring gemaak het in paragraaf 2 van hierdie Artikel genoem op 'n gereelde basis betaal word, elke twee jaar, en sal nie minder wees as die bydraes wat hulle sou betaal het indien hulle gebonde was aan die bepaling van paragraaf 1 van hierdie Artikel nie.

5. Enige lidstaat tot hierdie Konvensie wat agterstallig is met die betaling van daardie lidstaat se verpligte of vrywillige bydraes vir die huidige jaar en die kalenderjaar wat onmiddelik daarop volg, sal nie verkiesbaar wees as 'n lid van die Wêrelderfeniskomitee nie, alhoewel hierdie bepaling nie van toepassing is op die eerste verkiesing nie. Die ampstermyn van enige sodanige Staat wat alreeds 'n lid van die Komitee is sal beëindig word ten tye van die verkiesings waarvoor voorsiening gemaak word in Artikel 8, paragraaf 1 van hierdie Konvensie.

Artikel 17

Die lidstate tot hierdie Konvensie sal die stigting van nasionale publieke of private stigtings of assosiasies oorweeg en bevorder wat se doel is om skenkings te bevorder vir die beskerming van die kulturele- en natuurlike erfenis soos omskryf in Artikels 1 en 2 van hierdie Konvensie.

Artikel 18

Die lidstate tot hierdie Konvensie sal hul bystand verleen tot internasionale fondsinsamelingveldtogte georganiseer deur die Wêrelderfenisfonds onder die toesig van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie. Die lidlande sal insamelings fasiliteer wat gemaak is deur liggame wat genoem word vir hierdie doel in paragraaf 3 van Artikel 15.

V. VOORWAARDES EN REËLINGS VIR INTERNASIONALE BYSTAND

Artikel 19

Enige lidstaat tot hierdie Konvensie mag versoek dat internasionale bystand verleen word vir areas wat deel vorm van die kulturele of natuurlike erfenis van uitstaande universele waarde wat geleë is in daardie lidstaat se gebied. 'n Lidstaat sal tesame met 'n aansoek sodanige inligting en dokumentasie verskaf as waarvoor voorsiening gemaak word in Artikel 21 en wat in die lidstaat se besit is en wat die Komitee in staat sal stel om tot 'n beslissing te geraak.

Artikel 20

Behoudens die bepalinge van paragraaf 2 van Artikel 13, sub-paragraaf (c) van Artikels 22 en 23, mag internasionale bystand waarvoor voorsiening gemaak word in hierdie Konvensie slegs verleen word aan areas wat deel uitmaak van die kulturele- en natuurlike erfenis wat die Wêrelderfeniskomitee besluit het, of mag besluit, om in te sluit in een van die lyste genoem in paragrafe 2 en 4 van Artikel 11.

Artikel 21

1. Die Wêrelderfeniskomitee sal die prosedure bepaal waarvolgens versoeke aan die Komitee vir internasionale bystand oorweeg sal word en sal die inhoud van 'n versoek spesifiseer, welke versoek die beoogde operasie omskryf, die werk wat nodig is, die beraamde koste, die mate van dringendheid en die redes waarom die hulpbronne van die Staat wat aansoek doen onvoldoende is om al die uitgawes te dek. Waar moontlik moet sulke versoeke gestaaf word deur kennersverslae.

2. Die Komitee wat 'n reserwefonds tot beskikking moet hê vir sulke gebeurlikhede moet, as gevolg van die dringende werk wat betrokke mag wees, onmiddellike aandag skenk aan versoeke wat gebaseer is op rampe of natuurlike rampspoede.

3. Voordat die Komitee tot 'n besluit kom sal die Komitee sodanige studies en oorlegplegings invoer as wat dit nodig mag ag.

Artikel 22

Bystand wat verleen word deur die Wêrelderfenisfonds mag die volgende vorme aanneem-

(a) studies aangaande die artistieke-, wetenskaplike- en tegniese probleme veroorsaak deur die beskerming, bewaring, aanbieding en rehabilitasie van die kulturele- en natuurlike erfenis, soos omskryf in paragrafe 2 en 4 van Artikel 11 tot hierdie Konvensie;

(b) voorsiening van kenners, tegnisi en geskoolde arbeiders om te verseker dat die werk behoorlik uitgevoer word;

(c) opleiding van personeel en spesialiste op alle vlakke op die gebied van die identifisering, beskerming, aanbieding en rehabilitasie van die kulturele- en natuurlike erfenis;

(d) voorsiening van toerusting waaroor die betrokke Staat nie oor beskik nie of nie in 'n posisie is om te bekom nie;

(e) lenings teen lae of geen rentekoerse wat terugbetaalbaar mag wees oor 'n lang termyn;

(f) die toeken van nie-terugbetaalbare subsidie onder buitengewone omstandighede of indien

daar spesiale redes is.

Artikel 23

Die Wêrelderfeniskomitee mag ook internasionale bystand verleen aan nasionale- of streeksentrums vir die opleiding van personeel en spesialiste op alle vlakke op die gebied van die identifikasie, beskerming, bewaring, aanbidding en rehabilitering van die kulturele- en natuurlike erfenis.

Artikel 24

Grootskaalse internasionale bystand sal voorafgegaan word deur gedetailleerde wetenskaplike-, ekonomiese- en tegniese studies. Hierdie studies sal steun op die mees gevorderde tegnieke vir die beskerming, bewaring, aanbidding en rehabilitasie van die kulturele en natuurlike erfenis en sal in lyn wees met die oogmerke van die Konvensie. Hierdie studies sal ook daarna streef om rasoneel gebruik te maak van die hulpbronne wat tot die beskikking is van die betrokke Staat.

Artikel 25

As 'n algemene reël sal slegs 'n deel van die koste van die nodige werk deur die internasionale gemeenskap gedra word. Die bydrae van die Staat wat baat by die internasionale bystand sal 'n wesentlike deel uitmaak van die hulpbronne wat gespandeer word op elke program of projek, tensy die hulpbronne dit nie toelaat nie.

Artikel 26

Die Wêrelderfeniskomitee en die ontvangerstaat sal in die ooreenkoms wat hulle sluit die voorwaardes bepaal waaronder 'n program of projek waarvoor internasionale bystand in terme van die Konvensie verleen word, uitgevoer sal word. Dit sal die verantwoordelikheid wees van die Staat wat sulke internasionale bystand ontvang om voort te gaan om die area aldus beskerm, te beskerm, te bewaar en aan te bied in ooreenstemming met die voorwaardes wat neergelê is in die ooreenkoms.

VI OPVOEDKUNDIGE PROGRAMME

Artikel 27

1. Die lidstate tot hierdie Konvensie sal poog om met alle gepaste middele, en in besonder deur opvoedkundige- en inligtingsprogramme, die waardering en respek deur hul mense van die kulturele- en natuurlike erfenis soos omskryf in Artikels 1 en 2 van die Konvensie te versterk.

2. Die lidstate sal onderneem om die publiek in breë trekke ingelig te hou oor die gevare wat hierdie erfenis bedreig en die aktiwiteite wat onderneem word in terme van die Konvensie.

Artikel 28

Lidstate tot hierdie Konvensie wat internasionale bystand in terme van die Konvensie ontvang sal gepaste stappe neem om die belangrikheid van die area waarvoor bystand ontvang is aan te kondig en van die rol wat gespeel is deur sulke bystand.

VII. VERSLAE**Artikel 29**

1. Die lidstate tot hierdie Konvensie sal in die verslae wat hulle voorlê aan die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie op die datums en op die wyse wat deur die Organisasie neergelê is, inligting verskaf aangaande die wetgewende en administratiewe instrumente wat daardie lidstaat aangeneem het en ander stappe wat geneem is ter toepassing van hierdie Konvensie, tesame met detail van die ervaring wat opgedoen is op hierdie gebied.

2. Hierdie verslae sal onder die aandag van die Wêrelderfeniskomitee gebring word.

3. Die Komitee sal 'n verslag van werksaamhede voorlê by elk van die gewone sessies van die Algemene Vergadering van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

VIII. FINALE BEPALINGS**Artikel 30**

Hierdie Konvensie is voorberei in Arabies, Engels, Frans, Russies en Spaans, met die vyf tekste wat ewe gesaghebbend is.

Artikel 31

1. Hierdie Konvensie is onderhewig aan ratifikasie of aanvaarding deur lidstate van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie in ooreenstemming met hul onderskeie grondwetlike prosedures.

2. Die instrumente ter ratifisering of aanvaarding sal gedeponeer word by die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

Artikel 32

1. Hierdie Konvensie is oop vir toetrede deur alle State wat nie lede is van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie nie en wat uitgenooi word deur die Algemene

Vergadering van die Organisasie om toe te tree.

2. Toetrede sal plaasvind deur 'n instrument ter toetrede te deponeer by die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

Artikel 33

Hierdie Konvensie sal in werking tree drie maande nadat die twintigste instrument ter ratifikasie, aanvaarding of toetrede gedeponeer is, maar slegs met betrekking tot daardie State wat hul instrumente ter ratifisering, aanvaarding of toetrede voor of op daardie datum gedeponeer het. Die Konvensie sal in werking tree met betrekking tot enige ander Staat drie maande na die deponering van daardie Staat se instrument ter ratifisering, aanvaarding of toetrede.

Artikel 34

Die volgende bepalings sal van toepassing wees op lidstate tot hierdie Konvensie wat 'n federale of nie-unitêre grondwetlike bestel het-

(a) met betrekking tot die bepalings van hierdie Konvensie waarvan die implementering onder die wettige jurisdiksie van die federale of sentrale wetgewende gesag val, sal die verpligtinge van die federale of sentrale regering dieselfde wees as vir daardie State wat nie federale State is nie;

(b) met betrekking tot die bepalings van hierdie Konvensie waarvan die implementering onder die wettige jurisdiksie van individuele deelvormende State, lande, provinsies of kantonne val wat nie deur die grondwetlike bestel van die federasie verplig word om wetgewende maatreëls te neem nie, sal die federale regering die bevoegde owerhede in sulke State, lande, provinsies of kantonne inlig van die bepalings, tesame met die federale regering se aanbeveling vir hul aanneming.

Artikel 35

1. Elke lidstaat tot hierdie Konvensie mag die Konvensie opsê.

2. Die opsegging sal plaasvind by wyse van 'n skriftelike instrument wat gedeponeer word by die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

3. Die opsegging sal effektief word twaalf maande na die ontvangs van die instrument ter opsegging. Dit sal nie die finansiële verpligtinge van die opseggende Staat raak nie tot op die datum waarop die onttrekking effektief word.

Artikel 36

Die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie sal die State wat lede is van die Organisasie, die State wat nie lede is van die Organisasie nie en waarna verwys word in Artikel 32, sowel as die Verenigde Nasies, in kennis stel van die deponering van alle instrumente ter ratifikasie, aanvaarding of toetrede soos bepaal in Artikels 31 en 32 en van die opseggings soos bepaal in Artikel 35.

Artikel 37

1. Hierdie Konvensie mag hersien word deur die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie. Enige so 'n hersiening sal egter net State bind wat lede word van die hersiende Konvensie.

2. Indien die Algemene Vergadering 'n nuwe konvensie aanneem wat hierdie Konvensie geheel of gedeeltelik vervang, sal hierdie Konvensie ophou om oop te wees vir ratifikasie, aanvaarding of toetreding, tensy die nuwe konvensie anders bepaal, vanaf die datum waarop die nuwe konvensie in werking tree.

Artikel 38

In ooreenstemming met artikel 102 van die Handves van die Verenigde Nasies, sal hierdie Konvensie geregistreer word by die Sekretariaat van die Verenigde Nasies op versoek van die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie.

Aldus gedoen in Parys op hierdie drie en twintigste dag van November 1972, in twee oorspronklike kopieë wat die handtekening bevat van die President van die sewentiende sessie van die Algemene Vergadering en van die Direkteur-Generaal van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie, welke kopieë gedeponeer sal word in die argiewe van die Verenigde Nasies se Onderwys, Wetenskap en Kultuurorganisasie, en gesertifiseerde ware kopieë waarvan gelewer sal word aan al die State na verwys in Artikels 31 en 32 sowel as aan die Verenigde Nasies.

MEMORANDUM OOR DIE OOGMERKE VAN DIE WETSONTWERP OP DIE WÊRELDERFENISKONVENSIË

Algemene Agtergrond en Oorsig

1. Die Departement van Omgewingsake en Toerisme beoog om die Wetsontwerp ("die Wetsontwerp") op die Wêrelderfeniskonvensie by die Parlement in te dien gedurende die eerste sessie na die 1999 verkiesing.
2. Die Wetsontwerp poog om:
 - 2.1 die Konvensie aangaande die Beskerming van die Wêreld se Kulturele en Natuurlike Erfenis ("die Wêrelderfeniskonvensie" of "die Konvensie") in die Suid-Afrikaanse reg te inkorporeer en te verseker dat alles wat gedoen word in terme van hierdie Wet in lyn is met die Konvensie en die Konvensie se Bedryfsriglyne;
 - 2.2 'n regsraamwerk te skep vir die vestiging van Owerhede wat ontwerp is om toesig te hou oor die bestuur en ontwikkeling op 'n kulturele en omgewingsverantwoordelike wyse oor Wêrelderfenisareas of, indien toepaslik, die magte van bestaande liggame te versterk wat na hierdie areas omsien;
 - 2.3 om 'n Adviserende Raad en/of 'n Uitvoerende Komitee te skep vir elke Owerheid wat toesig sal hou oor daardie Owerheid en dit sal bestuur;
 - 2.4 te verseker dat effektiewe maatreëls getref word vir die beskerming, bewaring en aanbieding van Wêrelderfenisareas in die Republiek en om voorsiening te maak vir die voorbereiding van bestuursoueringsplanne;
 - 2.5 om toerisme en verwante ontwikkeling in Wêrelderfenisareas te bevorder, te bestuur, daarvoor toesig te hou, te bemark en te fasiliteer in ooreenstemming met die beste internasionale praktyk, die Konvensie en die Konvensie se Bedryfsriglyne; en
 - 2.6 voorsiening te maak vir die behoorlike finansiële- en ouditbeheer oor elke Owerheid en die voorbereiding van 'n jaarverslag wat die aktiwiteite van elke Owerheid neerstip.
3. Die Wêrelderfeniskonvensie erken kulturele en natuurlike eiendomme van uitstaande universele waarde en voorsien vir hulle beskerming en bewaring. Suid-Afrika se ratifikasie van die Wêrelderfeniskonvensie is in Julie 1997 gedeponeer, en is Suid-Afrika se eerste drie nominasies (Robben Eiland, die Greater St. Lucia Wetland Park en die Sterkfontein Grotte) ingedien in Mei 1998 om gelys te word as Wêrelderfenisareas.
4. Ingevolge Artikel 231(4) van die Grondwet, Wet No. 108 van 1996, word 'n verdrag soos die Wêrelderfeniskonvensie deel van die Suid-Afrikaanse reg wanneer dit tot wet gemaak word deur nasionale wetgewing. Die Konvensie lê 'n verpligting op die nasionale regering om onder andere die Konvensie se implementering te waarborg en te verseker dat regsbeskerming gebied word, bestuursplanne ontwikkel en geïmplementeer word, gepaste konstitusionele strukture in plek is, periodieke monitering geskied en voldoende hulpbronne verskaf word, in besonder finansies, om Suid-Afrika se verpligtinge onder die Konvensie na te kom.
5. Die inlywing van die Wêrelderfeniskonvensie in die Suid-Afrikaanse reg is 'n duidelike teken aan die Wêrelderfeniskomitee van ons volle toewyding aan die

Wêrelderfeniskonvensie. Die Komitee moet besluit of Suid-Afrika se nominasies kwalifiseer vir hierdie gesogte status aldan nie.

6. Die Wetsontwerp verseker dat die Konvensie se beginsels werklike, substantiewe toepassing vind oor Suid-Afrika se Wêrelderfenisareas en verseker dat hierdie areas - waarvan menigte aansienlike toerismepotensiaal het - ontwikkel word op maniere wat ook voldoen aan die sosiale en ekonomiese behoeftes van ons mense.

Analise per Hoofstuk

7. Artikel 1 van Hoofstuk I, "Woordomsrywings, Doelwitte, Beginsels en Implementering", bevat die gebruiklike woordomsrywingsklousule, insluitende die woordomsrywing vir 'n "Wêrelderfenisarea". Klousule 2 verorden die Wêrelderfeniskonvensie tot deel van die Suid-Afrikaanse reg en Klousule 3 stip die doelwitte van die Wet uit. Hierdie doelwitte sluit in die voorsiening vir die kulturele- en omgewingsverantwoordelike beskerming en ontwikkeling van Wêrelderfenisareas en verwante aktiwiteite daarin; om die identifikasie en oordrag van hierdie erfenis aan toekomstige generasies te verseker; en die bevordering en ontwikkeling van kulturele-, omgewings-, en indien toepaslik, kommersieel volhoubare projekte in Wêrelderfenisareas. Klousule 4 bevat die fundamentele beginsels van die Wet wat toepassing moet vind regdeur Suid-Afrika met betrekking tot Wêrelderfenisareas, die aksies van alle staatsorgane en Owerhede, en onderhewig aan die toepaslike reg. Hierdie beginsels sluit in dat die bestuur van die kulturele en natuurlike erfenis sensitief moet wees vir die Suid-Afrikaanse mense en hul behoeftes en dit moet die fisiese, sielkundige, ontwikkelings-, kulturele en sosiale behoeftes regverdig dien; dat ontwikkeling, sosiaal, kultureel, omgewings- en ekonomies volhoubaar moet wees; dat die deelname van kwesbare en histories benadeelde persone verseker moet word; dat daar tussenregeringskoördinasie en harmonisering van beleid, wetgewing, en aksies aangaande die kulturele en natuurlike erfenis moet wees; en dat werklike of potensieële botsings van belange tussen staatsorgane of staatsorgane en 'n Owerheid of Owerhede opgelos moet word deur toepaslike geskilbeslegtingsprosedure. Klousule 5 handel met die afdwinging en implementering van die Konvensie en bepaal dat die (nasionale) Departement van Omgewingsake en Toerisme primêr verantwoordelik is vir afdwinging en implementering van die Wêrelderfeniskonvensie in Suid-Afrika. Die Departement se verantwoordelikhede sluit in om die vereiste inventaris in te dien by die Wêrelderfeniskomitee na oorlegpleging met die relevante provinsies en ander staatsorgane; om besonderhede van nuwe Wêrelderfenisareas te publiseer in die Staatskoerant; om aansoek te doen by die Wêrelderfeniskomitee vir internasionale bystand in terme van die Konvensie; om aansoek te rig aan die Wêrelderfenisfonds en om toesig te hou oor die behoorlike gebruik van enige finansiering wat verkry word in terme van die Wêrelderfeniskonvensie; en om verslae voor te berei soos voorgeskryf deur die Konvensie.
8. Hoofstuk II, "Owerhede", maak voorsiening vir die vestiging van twee tipes Owerhede. Klousule 6 bemaagtig die (nasionale) Minister van Omgewingsake en Toerisme om 'n nuwe Owerheid te vestig om 'n Wêrelderfenisarea te bestuur, terwyl Klousule 7 die Minister bemaagtig om magte toe te voeg tot 'n bestaande staatsorgaan wat alreeds 'n Wêrelderfenisarea bestuur. Klousule 8 maak voorsiening vir deeglike konsultasie voor die vestiging van Owerhede. Die hoofstuk (in Klousule 9) spesifiseer verder die twee liggame waardeur Owerhede kan optree (te wete, 'n Adviserende Raad en/of 'n Uitvoerende Komitee), en dat die Minister 'n naam vir die Owerheid mag bepaal (Klousule 10). Klousule 11 handel met die terugtrekking van 'n Owerheid se magte en bepaal dat 'n Owerheid slegs ontbind kan word deur die Parlement. Klousule 12 beskryf die proses waardeur Wêrelderfenisareas geïdentifiseer en genomineer word. Die magte en pligte van

Owerhede word uiteengesit in Klousule 13.

9. Hoofstuk III maak voorsiening vir die vestiging van 'n Adviserende Raad vir 'n Owerheid en beskryf die Raad se samestelling en sekere administratiewe aangeleenthede wat verwant is aan die Raad se funksionering en lede. Die Raad se magte word uiteengesit in Klousule 15, insluitende verantwoordelikheid en algemene toesig oor die Owerheid.
10. Hoofstuk IV maak voorsiening vir die vestiging van 'n Uitvoerende Komitee. Dit beskryf die magte en funksionering van hierdie Komitee asook 'n aantal administratiewe aangeleenthede.
11. Hoofstuk V vereis dat elke Owerheid 'n bestuursoneringsplan moet voorberei en implementeer vir die Wêrelderfenisarea onder daardie Owerheid se beheer. Die Minister moet die bestuursplan goedkeur. Die oogmerk van 'n bestuursoneringsplan is om die bestuur van Wêrelderfenisareas te reguleer op 'n wyse wat kultureel- en omgewingsverantwoordelik is, en met inagneming van die Owerheid se plig om redelik bekostigbare publieke toegang tot die Wêrelderfenisarea te voorsien, binne die parameters wat neergelê word deur die Konvensie. Die inhoud van 'n bestuursoneringsplan word uiteengesit in Klousule 30.
12. Hoofstuk VI handel met die koop, onteining en konsolidasie van grond vir Wêrelderfenisarea doeleindes. Klousule 38 maak voorsiening vir verskillende gronddele om gekonsolideer te word en spel ook die prosedure uit wat gevolg moet word vir die konsolidasie.
13. Hoofstuk VII, "Finansies en Verslae", spel die moontlike bronne van befondsing vir Owerhede uit. Dit bevat omvattende maatreëls om behoorlike verrekening en boekhouding van die finansiële aktiwiteite van 'n Owerheid te verseker. Dit word gedoen by wyse van 'n jaarlikse begroting en 'n strategiese vyfjaarplan wat goedgekeur moet word deur die Minister, asook 'n jaarlikse oudit deur die Ouditeur-Generaal. Hierdie hoofstuk stipuleer ook die potensiële bronne van inkomste van 'n Owerheid. Klousule 48 vereis dat 'n Owerheid 'n jaarverslag aan die Minister moet voorlê. Die Owerheid moet berig oor die effektiwiteit van die bestuursoneringsplan; die finansies en die oudit van die Owerheid vir die afgelope finansiële jaar; en die mate waartoe die Owerheid suksesvol was of gefaal het om die Owerheid se verpligtinge in terme van die Konvensie ter vervul, insluitend, indien van toepassing, 'n onafhanklike kulturele- en omgewingsoudit, 'n aanduiding van die nakoming van 'n owerheid se prestasieaanwysers en die uitslag van 'n vyfjaarlikse onafhanklike ondersoek na die algemene vertoning van die Owerheid.
14. Hoofstuk VIII handel met die magte van die Minister om te delegeer en regulasies te maak.

Effek op die Provinsies en Plaaslike Regering.

15. Die Wetsontwerp sal die volgende implikasies hê vir die provinsies en plaaslike regering
 - 15.1 'n Owerheid het die magte om te skakel met relevante kulturele- en natuurbewaringsliggame op 'n plaaslike, provinsiale, en met die toestemming van die Departement van Omgewingsake en Toerisme, ook op 'n nasionale en internasionale vlak.
 - 15.2 Onderhewig daaraan dat 'n Owerheid sodanig bemaagtig word deur die Minister, mag 'n Owerheid die Wêrelderfenisarea onder daardie Owerheid se beheer bestuur, bevorder, fasiliteer en kulturele ontwikkeling en natuurbewaring en verwante toerisme-aktiwiteite monitor. Indien toepaslik, mag 'n Owerheid bystand bied aan 'n provinsie, streeksraad of plaaslike regering in die uitvoering

van pligte wat verwant is aan die Wêrelderfeniskonvensie of 'n Wêrelderfenisarea.

- 15.3 Op versoek van 'n provinsie, streeksraad of plaaslike regering, en met die instemming van die Minister, mag 'n Owerheid funksies op kontraktueel ooreengekome terme uitvoer. 'n Owerheid mag ook kontrakte sluit met 'n provinsie, streeksraad of plaaslike regering aangaande enige aangeleentheid wat die Wêrelderfeniskonvensie of 'n Wêrelderfenisarea raak.
- 15.4 In die voorbereiding van 'n bestuursoneringsplan moet 'n Owerheid behoorlike agting toon vir toepaslike provinsiale, streeks- en plaaslike beplannings- en ontwikkelingsplanne en daarna streef om die bestuursoneringsplan met hierdie maatreëls te integreer en te harmoniseer.

Ander Departemente en Liggame wat geraadpleeg is.

16. Relevante regeringsdepartemente is geraadpleeg, vernameam die Departement van Waterwese en Bosbou, die Departement van Grondsake, en die Departement van Handel en Nywerheid. Daar is ook oorleg gepleeg met die Suid-Afrikaanse Wêrelderfeniskomitee. Verdere raadpleging duur voort.
17. Die voorgestelde Wetsontwerp word hiermee gepubliseer in die Staatskoerant ingevolge Artikel 154(2) van die Grondwet.
18. Die Departement van Omwegingsake en Toerisme en die Staatsregsadviseurs is van mening dat die Wetsontwerp mee gehandel moet word in ooreenstemming met Artikel 76 van die Grondwet aangesien dit val binne 'n funksionele area wat gelys word in Bylae 4 tot die Grondwet, naamlik die omgewing.

CONTENTS

No.	Page No.	Gazette No.
GENERAL NOTICE		
Environmental Affairs and Tourism, Department of		
<i>General Notice</i>		
1130 World Heritage Convention Draft Bill, 1999: For public comment	1	20164

INHOUD

No.	Bladsy No.	Koerant No.
ALGEMENE KENNISGEWING		
Omgewingsake en Toerisme, Departement van		
<i>Algemene Kennisgewing</i>		
1130 Konsepwetsontwerp op die Wêrelderfeniskonvensie, 1999: Vir openbare kommentaar	45	20164